

ចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍
Let's join in making a literate world

ជាពេល

ອາຄີຣວາທ
ສມເດືຈພະເທັນຮາຊສຸດາ ສຍາມບ່ຽມຮາຊກູມາຮີ

ຂອເຂົງວິເຫຼີຣັນທີ	ຈັກສ່ວນເລີມຄົງ
ອົງຄົນທົງກູມາຮີ	ຕະ ດີຕື່ເລີງຊ້ຍ
ຈອມປາຣັງພິລາຄລໍາ	ອັກຈະຮານວິສຸກົງໄສ
ເອກອົງຄົດຕາລີຍ	ອນຮຣາສສາພຣ
ລາຍເລັ້ນອັລັງກາຣ	ໜັກກ້ວ່າງແລະສຶງຊຣ
ມາລາພານດຣ	ຈິຕຽກກົກທີພົຍເວົາ
ປິ່ນແກ້ວກີກາສານ	ກິຈກາຣພະພາວ
ເລີມຮາຊພຣ່າ	ວຸສູຈະຜອງໃສ
ເຂົງມັນຕີ່ປາໂຍຄ	ຈຸດໂລກກະບານໄທ
ທຽງເຊີ່ງເພື້ອຈັກຍ	ນິຮມໝັມໂນຮມຍ
ນາຮີ ດະ ແຄນຂວັງ	ໜ້ນອົງ ດ ຂາມສມ
ເທວາຖຸກົດົນພຣ່າມ	ສັກຄະລ້ວນຄວາຍພຣ

ດ້ວຍເກລຳດ້ວຍກະຮ່ມ່ອມ

ຂ້າພະເພິດເຈົ້າ ນາຍທອງຄຳ ພັນນັກທີ່ ປະເທດວິໄລຍະກົມຢັງການຄຶກຂານອກໂຮງເຮັດຈັກກົມຮານີ

คำนำ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระปณิธานที่มุ่งมั่นในเรื่อง “ห้องสมุดที่ดี” และทรงมีพระเมตตาพระราชทานพระนามของพระองค์ให้แก่ห้องสมุดประชาชน ในโอกาสที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระชนมายุครบ 36 พรรษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้สนองพระปณิธานของพระองค์โดยจัดสร้างห้องสมุดประชาชนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และใช้ชื่อว่าห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ตามพระนามของพระองค์

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานีสร้างขึ้นด้วยความ ร่วมมือจากธนาคารไทยพาณิชย์ บุคคล หน่วยงาน สถาบันต่างๆ ที่มีความจงรักภักดี เพื่อสนับสนุนต่อ พระปณิธานของพระองค์ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จึงเป็นห้องสมุด ประชาชนที่เกิดจากพระบูณญาธิการ และพระมหากรุณาธิคุณ แห่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม- บรมราชกุมารี

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมสนับสนุน ให้ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว และหนังสือที่จะลึกพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยบุญญาคุณที่ทุกท่าน ได้กระทำของเป็นผลปัจจัยให้ท่านประสบสุข โชคดี มีความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าในหน้าที่ราชการและส่วนตัวตลอดไป

(นายอุฤทธิ์ บุญมาก)
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

บทพระนิพนธ์

1

- เดินตามรอยเท้าพ่อ 2
- ร่วมกันทำให้ชาโลกอ่านออกเขียนได้ 3
- ฉันชอบอ่านหนังสือ 4
- ห้องสมุดในทักษะของข้าพเจ้า 5

เพชรน้ำหนึ่งแห่งวรรณกรรมสำหรับเด็ก 6

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาารี”...ห้องสมุดพระราชทาน 19

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมาารี พระมิ่งขวัญชาวปทุมธานี 24

ความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี 30

ข้า文科ลดนลุมแก้วปั๊จจุบัน 48

นานาทัศนะ

- รู้มุนต์เรียว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 53
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 56
- อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน 58
- ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี 60
- รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี (นายทรงวุฒิ งามเมือง) 62
- รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี (นางนิพัทธา อมรรัตนเมธा) 64
- รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ดร.กฤษมา วรรรตน์ ณ อยุธยา) 67

– รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ร.ต.พิเชษฐ์ มากรช่วย)	68
– รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ดร.ทองอยู่ แก้วไทรโยค)	70
– กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยทันนุ จำกัด	72
– ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี	74
ภาคผนวก	76
– ประกาศจังหวัดปทุมธานี เรื่อง “การจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”	77
– หนังสือตอบรับสำเนาพระราชพัสดุจังหวัด เรื่อง “อนุญาตให้ใช้ที่ดิน เพื่อปลูกสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว	78
– หนังสือจังหวัดปทุมธานี เรื่อง “ขอพระราชทานทราบราบบังคมทูล สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี	80
– หนังสือตอบรับสำเนาพระราชวัง เรื่อง เสด็จฯทรงเป็นประธานเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว	81
– ร่างกำหนดการ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี เสด็จเป็นองค์ประธานพิธีเปิด ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี	82
– คำกราบบังคมทูลของ นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	84
– คำกราบบังคมทูลเบิกผู้มีอุปการคุณ ของ ร้อยเอกศรีรัตน์ หริรักษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี	86
– รายงานผู้บรรจุ	91
– คณะผู้จัดทำ	99

บทพระนิพนธ์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เดินตามรอยเท้าพ่อ

บทพระนิพนธ์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ฉันเดินตามรอยเท้าอันรวดเร็วของพ่อโดยไม่หยุด
ผ่านเข้าไปในป่าใหญ่ น้ำกลัว ทีบ
แผ่ไปโดยไม่มีที่ลิ้นสุด มีดและกวัง
มีตันไม่ใหญ่ๆ เมื่อนหคออยที่เข้มแข็ง
พ่อจ้า...ทิวজตายอญี่ปุ่นแล้วและเห็นอยู่ด้วย
ดูซึ้ง...เลือดไหลออกมากจากเท้าทั้งสอง
ที่บาดเจ็บของลูก ลูกกลัวๆ เลือ ละหมาป่า
พ่อจ้า...จะถึงจุดหมายปลายทางไหม?
ลูกเอ่ย...ในโลกนี้ไม่มีที่ไหนดอกรที่มีความรื่นรมย์
และความสบายน้ำหนึบเจ้า ทางของเรามีได้บุ้นด้วย
ดอกรไม่ถวายสวยงาม ใจไปเดิด แม้ว่ามันจะเป็นถึงที่
บีบคั้นหัวใจเจ้า พ่อเห็นแล้วว่า หนามดำเนิน
เนื้ออ่อนอ่อนของเจ้า เลือดของเจ้า
เปรียบดั่งทับทิมบนใบหญ้าไกลันนา
น้ำตาของเจ้าที่ไหลต้องพูมไม่สิ้นเขียว
เปรียบดั่งเพชรบนมราฐที่แสดงความงามเต็มที่
เพื่อมนุษยชาติ จงอย่าละความกล้า
เมื่อเผชิญกับความทุกข์ที่ห้อดทันและสูญ
และจะมีความทุกข์ที่ต้องอุดมการณ์ที่มีค่า
ไปเดิด...ถ้าเจ้าต้องการเดินตามรอยเท้าพ่อ

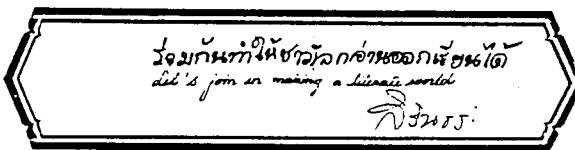

“ร่วมกันทำให้ชาวโลกอ่านออกเขียนได้”

ข้อความข้างต้นนี้ เป็นลายพระหัตถ์ของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระราชทานในโอกาสที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานเปิด การประชุมสมัชชาสากล ว่าด้วยการศึกษาผู้ใหญ่ ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2533 ณ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช และองค์การยูเนสโก ได้ประกาศให้เป็น ปีสากลแห่งการรู้หนังสือ

นับเป็นปีแรกแห่งทศวรรษของการส่งเสริมการรู้หนังสือ ซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึง ปี พ.ศ. 2543 ในโอกาสนี้ได้พระราชทานพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า

“การรู้หนังสือ เป็นความจำเป็นสำหรับทุกๆ ชาติที่กำลังพัฒนาต่อจากเป็นกิจกรรมที่จะต้อง ร่วมมือกัน ส่งเสริมให้บรรลุผลให้ได้ ถ้าประเทศจากพื้นฐานการรู้หนังสือของประชาชนในประเทศไทยแล้ว ความพยายามในการดำเนินการพัฒนาอย่างไร้ผล การรู้หนังสือเป็นส่วนหนึ่งของวิถีการที่จะนำไปสู่สุขภาพกาย อันสูงสุด นั่นก็คือ ทำให้มนุษยชาติก�ດความสมบูรณ์พูนสุขเช่นวันนี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย และเป็นเรื่องที่ คุ้มค่ามาก หากพวงเราทุกฝ่ายจะร่วมแรง ร่วมใจกันเพียรพยายามไปสู่สุขหมายนี้”

ฉบับอ่านหนังสือ

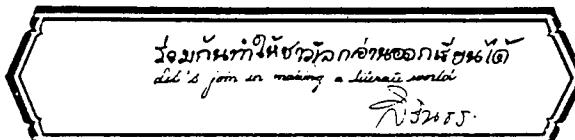
หนังสือเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ต่าง ๆ นักประชญ์ในสมัยโบราณได้ใช้หนังสือบันทึกความรู้และความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ไว้เป็นสมบัติตกทอดมาถึงสมัยปัจจุบันเป็นอันมาก เช่น กฎหมายที่ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นต้น เพราะความรู้ของคนสมัยโบราณนั้นเกิดขึ้นจากความลัง gele เขาเหล่านั้นได้ลังเกตความเป็นไปของโลกและจดข้อความต่าง ๆ ในแบบความคิดเห็นของเขาว่า คนในสมัยต่อมาได้อ่านข้อความเหล่านั้นและติดตามค้นคว้าเพิ่มเติม ทำให้ความรู้ของมนุษย์กว้างขวางยิ่งขึ้น

หนังสือเป็นผู้ช่วยคู่หูในการศึกษาในสมัยที่มีหนังสือซึ่งสูญเสียไปแต่ไม่หาย ให้ความรู้แก่คนอื่นได้ค้นคว้าหาความรู้มากมาย

หนังสือนี้ มีมากมาย หลายชนิด
ให้ความรู้ สำเร็ง บันเทิงใจ
มีวิชา หลายอย่าง ต่างจำพวก
วิชาการ สรรมา สารพัน

นำดวงจิต เริงรื่น ชื่นชมใส่
ฉันจึงไฟ ใจสما อ่านทุกวัน
ล้วนสะอาด ดันได้ ให้สุขลัตต์
ชั่วชีวัน ฉันอ่านได้ ไม่เบื่อเลย

(บทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขณะทรงศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 พ.ศ. 2512)

ห้องสมุดในทัศนะของข้าพเจ้า

“.....ความรู้ของมนุษย์เป็นมรดกตกทอดกันมาแต่โบราณ เมื่อการประดิษฐ์คิดค้นตัวอักษรขึ้น ผู้มีความรู้ ก็ได้บันทึกความรู้ของตน สิ่งที่ตนค้นพบเป็นการจากรักหรือเป็นหนังสือ ทำให้บุคคลอื่นในสมัยเดียวกัน หรืออนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาทราบถึงเรื่องนั้น ๆ และได้ใช้ความรู้เก่าๆ เป็นพื้นฐานที่จะหาประสบการณ์คิดค้นลิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นความก้าวหน้า เป็นความเจริญสืบไป

ห้องสมุด เป็นสถานที่เก็บเอกสารต่าง ๆ อันเป็นแหล่งความรู้ดังกล่าวแล้ว จึงเรียกได้ว่าเป็นครู เป็นผู้ชี้นำให้เรามีปัญญาวิเคราะห์วิจารณ์ให้รู้สิ่งที่ควรรู้อันชอบด้วยเหตุผลได้

ข้าพเจ้าอยากรู้ว่า ห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนประเภทล้ำหารับประชาชน หนังสือประเภทที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือ หนังสือสำหรับเด็ก วัยเด็กเป็นวัยเรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจจะทราบเรื่องราวต่าง ๆ แปลกด ๆ ใหม่ ๆ อญ্যแลว ถ้าเรามีหนังสือที่มีคุณค่าทั้งเนื้อหา และรูปภาพให้เข้าอ่าน ให้ความรู้ความบันเทิง เด็ก ๆ จะได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ที่รอบรู้ มีธรรมะประจำใจ มีความรัก บ้านเมือง มีความต้องการปรารถนาจะทำแต่ประโยชน์ที่สมควร.....”

บทพจนานิพนธ์เรื่อง “ห้องสมุดในทัศนะของข้าพเจ้า”

ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เพชรน้ำหนึ่งแห่งวรรณกรรมสำหรับเด็ก

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็น “เพชรน้ำหนึ่ง” แห่งวงวรรณกรรมสำหรับเด็ก พระองค์ทรงสนพระทัยและทรงพระปรีชาชญาณในด้านการประพันธ์ ทั้งบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์มีบทพระนิพนธ์ที่พิมพ์จำหน่ายเพียกว่า 30 เล่ม โดยเฉพาะทรงส่งเสริมให้เด็กมีหนังสือที่ดีอ่าน เป็นการสร้างเสริมสติปัญญาของเยาวชน จึงทรงพระนิพนธ์หนังสืออ่านสำหรับเด็ก ด้วยโวหารที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย สนุกสนานและแนวคิดที่เสริมสร้างปัญญา บทพระนิพนธ์ของพระองค์ทุกเรื่อง จึงมีผู้ขอพระราชทานไปพิมพ์จำหน่ายเพื่อทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเงิน โดยเด็ดขาด พระราชนิพนธ์

แก้วจอมแก่น และแก้วจอมชน เป็นบทพระนิพนธ์ประเทวิร้อยแก้วที่ทรงพระนิพนธ์ด้วยดวงพระทัยที่โปรดในการประพันธ์อย่างแท้จริง ทรงใช้นามปากกาว่า “แวนแก้ว” ครั้งแรกทรงส่งไปลงพิมพ์ที่หนังสือสารีสารเป็นตอนๆ ตามมาซื้ออ่านต่อชั้นขอบ และเรียกว่องให้พิมพ์รวมเป็นเล่ม โดยผู้อ่านไม่เคยทราบมาก่อน เลยกว่าใครคือ “แวนแก้ว” ส่วนขบวนการนักกังเขน เป็นหนังสือที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงแปลมาจากหนังสือในท่านภาษาฝรั่งเศส ครั้งเมื่อทรงศึกษาอยู่ที่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้พระนามแฝงว่า “แวนแก้ว” เช่นกัน

แก้วจอมแก่น แก้วจอมชน และขบวนการนักกังเขน เป็นบทพระนิพนธ์ที่มีคุณค่าอย่างต่อวรรณกรรมสำหรับเยาวชนไทยอย่างแท้จริง เป็นหนังสือที่อ่านได้ทุกเพศทุกวัย กล่าวคือ เด็กอ่านได้ความรู้ ผู้ใหญ่อ่านได้สาระ เนื่องจากพระองค์ทรงคำนึงถึงวัย ธรรมชาติ ความสนใจและความต้องการของผู้อ่าน ทรงประดิษฐ์ในการนำเรื่องยกมาทำให้หักษ์ตัวตัว แต่ได้ใจความลึกซึ้ง เนื้อร้องแบ่งเป็นตอนๆ ให้ทึ่งสาระ และความบันเทิง ทรงนำเรื่องที่ผู้อ่านไม่เคยทราบมาก่อนขยายให้ความรู้ที่น่าสนใจ สอดแทรกด้วยบทสนทนา ทำให้เรื่องน่าอ่าน เบาสมอง ฝังมุ่งคลอกในตอนจบที่บางครั้งผู้อ่านคาดไม่ถึง จึงเป็นเสน่ห์ที่ชวนเพลิดเพลิน น่าติดตาม ดังจะขอพระราชทานถูกต้องเชิญข้อความบางตอนของหนังสือ ทั้ง 2 เล่ม มาเป็นตัวอย่างประกอบการแสดงความเห็นต่อบทพระนิพนธ์ ดังนี้ (ตอนที่ 1-15 จากหนังสือ แก้วจอมแก่น ตอนที่ 16-18 จากหนังสือ แก้วจอมชน)

1. ล่อ กัง

“เราลองไปเล่นน้ำกันตอนเข้าชึ่งเป็นเวลาที่คุณไม่แรงนัก...เข้าวันแรก นิดจับปลาหมึกตัวเล็ก ๆ ได้ พอยา้มือไปปูกุ้งเข้า มันจะพ่นหมึกสีดำออกมาเป็นเครื่องป้องกันตัวเองตามธรรมชาติ

พระองค์ทรงนำผู้อ่านมาลัมผัสบรรยายกาศธรรมชาติชายทะเล ทรงสอนแทรกความรู้เรื่องธรรมชาติศึกษา โดยผู้อ่านไม่รู้สึกว่ากำลังเรียน

“แก้วของขอบหาเปลือกหอยทับทิม เอาจมาเล่นอีตักแทนเม็ดมะขาม เปลือกหอยทับทิมดีกว่า เม็ดมะขามเสียอีก เพราะเล็กกำลังพอดี แก้วภูมิใจนักหนาที่เป็นแชมป์อีตัก เพราะถือว่าเป็น “กีฬา” ไทยแท้ ที่เดียว”

สาระของเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เด็กปัจจุบันไม่เคยทราบ พระองค์ทรงแนะนำให้ผู้อ่านได้รู้จักกีฬานี้ในร่ม ของคนไทยสมัยโบราณ คือ “อีตัก” และทรงมีความคิดวิเริ่ม ดัดแปลงการเล่นโดยใช้เปลือกหอยแทน เม็ดมะขาม หรือเม็ดผลไม้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นแบบชายทะเล

“พ่อนอกกว่าเรา มาเที่ยวชายทะเลเลย ๆ ไม่ควรมาเปลี่ยนเป็นนิคร”

“เหอะน่า ก็เราจับเล่นนี่ ไม่ได้เอาไปกินอย่างป้าแม่วานี เดียวเราเก็บทิ้งมันก็ชุดรูลงไปใหม่”
แก้วปลองใจ

“พี่ไกวัฒนยิ่งนาปกว่าเอ้าไปกินอึกแก้วเราจับมันเล่นสนุกๆ ธรรมานสัตต์”

“คืนนี้แก้วอนไม่ค่อยหลับ ก็จะหลับได้อ่ายาไรล่ะ เพราะหลับตาครั้งเดี๋ยหืนแต่ภาพก้างลอย
ยุบยับเต็มไปหมด แก้วคงไม่กล้าเล่นอีกแล้วก็ไปอีกนาน”

พระองค์ทรงสะท้อนให้เห็นสภาพความคิดของเด็กแต่ละคนอย่างกระจ่างชัด ทรงสอดแทรก
จริยธรรมที่งามในด้านการเห็นคุณค่าของแต่ละชีวิต ไม่ควรคิดจับสัตว์เพื่อความสนุกสนาน เพราะเป็นการ
เบียดเบี้ยนผู้อื่น ซึ่งแสดงถึงน้ำพระทัยที่ทรงพระเมตตาต่อสิ่งมีชีวิต และทรงเร้าใจให้ผู้อ่านทราบหนังสือการ
อนุรักษ์สภาพแวดล้อม

2. ล่ามหาสมบัติ

“คุณพ่อของแก้วสนใจพันธุ์ไม้ทุกประเภท คุณพ่อจึงหวังจะปลูกฝังให้ลูกเป็นนักเกษตร วิธีการ
คือเวลาวันเกิดลูกๆ คุณพ่อจะให้ของขวัญเป็นเครื่องมือการเกษตรปูชนียนาดหมายที่เด็กจะใช้ได้ และสละ
ที่บริเวณเล็กๆ ให้ลูกทำแปลงทดลอง”

พระองค์ทรงสนพระทัยด้านการเกษตร มีพระราชประสงค์ให้เด็กๆ ได้ฝึกงานเกษตร ทรงมุ่ง
ปลูกฝังให้เด็กๆ รักธรรมชาติ มีโอกาสปลูกพืชด้วยตนเอง จึงทรงเสนอแนะผู้ปกครองให้รู้จักใช้จิตวิทยา
คิดหาวิธีที่จะปลูกฝังในสิ่งที่ผู้ปกครองอยากจะให้ลูกเป็น

“พวากเด็กคิดถึงเรื่องการค้นหาสมบัติโบราณที่ฟังไว้ได้ดินซึ่งอยู่ภายในบริเวณบ้านทั้งสามพื้นท้อง
จึงช่วยกันเอาเครื่องมือการเกษตรที่ได้จากคุณพ่อมาช่วยกันชุดล่ามหาสมบัติแต่ไม่พบลูกที่ จึงใช้สายยาง
ต่อน้ำลงไปในหลุม และลงไปเล่นในปอนน้ำนั่นอย่างสนุกสนาน”

ข้อความนี้จุดประกายความคิดให้ผู้อ่านออกจากความคิดเก่ามาสู่แคนเมหศัจารย์ตามความ
เป็นจริง สะท้อนให้เห็นความคิดและความต้องการของเด็กที่อาจจะแปลงไปจากความคิดของผู้ใหญ่
พระองค์ทรงสร้างจินตนาการและทรงใช้ความคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์ ผู้เรื่องให้คุณนำตีนเต้น และทรงสอดแทรก
มุขตลกในตอนจบ ทำให้ชวนติดตาม

3. คืนผ่านฝัน

“ตอนหน้าฝัน คุณแม่จะชวนคุณพ่อและลูกทั้งสามคนให้ล้างโถ่ทุกใบให้สะอาดแล้วกลิ้งไปตั้งรอไว้ที่ปากกรองน้ำปล่อยให้น้ำซึ่งหลังค่า ให้สะอาดลักษณะนี้จึงเปิดฝาโถ่ พอน้ำเต็มโถ่ ก็หัน wang ไปโถ่ที่ 2 โถ่ที่ 3 เท่านั้นรากมีน้ำฝนใช้ไปนาน”

ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นภาพวิถีชีวิตของคนไทยสมัยก่อน หรือคนไทยในชนบทบางแห่งที่ยังใช้น้ำฝนเป็นน้ำดื่ม ซึ่งภาพเช่นนี้อาจหาดูได้ยากในเมืองหลวง เด็กในบ้านชุมชนส่วนใหญ่อาจจะไม่เคยรู้หรือพบเห็นภาพเหล่านี้เลย จากข้อความนี้แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้พระองค์จะทรงอยู่ในฐานะ เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน แต่ทรงศึกษาถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในระดับชาวบ้าน ได้อย่างลึกซึ้ง ทรงพระราชินพเนื้อเป็นข้อความที่สอดคล้องตามความเป็นจริงได้อย่างถูกต้องและมองเห็นภาพรวมจักรวาล

4. จันทร์อังคาร

“คนโบราณโดยมากเชื่อกันว่า จันทร์คราสเกิดขึ้นเพราะยกยักษ์ชื่อ ราหูอมจันทร์ไว้ ต้องตีเกราะเคราะไม่ให้ราหูตกใจจะได้ปล่อยพระจันทร์ ส่วนคุณย่าเชื่อว่าจะต้องกินยา จึงจะได้แข็งแรง แล้ว อ้อ... ยังมีความเชื่อว่าไอยคายะยะ” คุณพ่ออธิบาย

“คุณแม่ภูมิบ้านแม่เข้าเชื่อกันว่า เวลาเมจันทร์คราสหรือที่คุณย่าเรียกว่า จันทร์อังคารนั่น ถ้าเอามีดไปเฉาะตรงโคนต้นไม้แล้ว จะทำให้ต้นไม้มอกรากดก...” คุณแม่เสริม

พระองค์ทรงนำเสนอนิเวศน์ในการบวัมปรา ซึ่งเป็นความเชื่อของคนญุคก่อนเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ทรงสะท้อนให้เห็นถึงคติความเชื่อที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมา แต่ในปัจจุบันความเชื่อเช่นนี้ค่อยๆ หายไป ซึ่งเด็กในยุคปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่เคยรู้เรื่องเช่นนี้มาก่อนเลย

“...ทางวิทยาศาสตร์เข้าใจดังนั้นทร์ โล ก ดวงอาทิตย์ เริงกันอยู่ในแนวที่แข็งของโลกทดสอบไปยังแสงอาทิตย์ที่จะสะท้อนไปดังจันทร์ เรียกว่าเกิดจันทรคราส หรือจันทรุปราคा”

ข้อความนี้เป็นการนำเสนอเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของการเกิดจันทรุปราคা พระองค์ทรงมีพระราชประสงค์ให้มีผู้อ่านใช้วิจารณญาณเปรียบเทียบด้วยหลักการและเหตุผลว่าลิงใดที่น่าเชื่อถือมากกว่ากัน

5. โอ้ย! ปวดหัวงจริง

“แก้วแอบไปซื้ออมยิมลีดงสดมาจากการร้านเจกสิง พีไกได้ห้ามแต่งแก้วไม่เชื่อกลับพูดว่า “ไม่เป็นไร หักหัวฟีไกินอะไรแอบ ๆ มันอิ่งอ่อนโยน” แก้วตอบ

แก้วปวดหัว ป้าจ้อยพยายามห่อหัวห้องท้าห้องแล้วให้กินยาธาตุน้ำแดง ป้าจ้อยถาม “ไปกินอะไรมาถึงได้ปวดหัว”

คุณแม่ฟ้องคุณป้า “คงเจ้าออมยิมนี่เอง เมื่อเช้านี้เห็นกินอะไรตอนนั้งอยู่บนคางบ้านไม่ ตามดูก็ gang ไก่เอามาไว้ไม่ใส่ปากนี่イヤแย้แก้ว แม่ไม่ให้กินขนมพากนี้ เพราะมันอันตราย สีที่เขาใส่ไม่ใช่สีอาหาร เป็นพวงกลีຍ້ອນผ้า กินเข้าไปมาก ๆ พอดีແය”

ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นสภาพธรรมชาติของเด็กที่อยากรู้อยากเห็นชอบทำเรื่องลึกลับปิดบัง ตื่นเต้น ถ้าทำในสิ่งที่ผู้ใหญ่ห้ามได้สำเร็จ ก็เกิดความภาคภูมิใจ พระองค์ทรงชี้ให้เห็นถึงอันตรายที่เกิดจากการใช้สีย้อมผ้ามาผสมกับอาหาร เป็นการจูงใจให้ผู้อ่าน ตระหนักรถึงการเลือกซื้ออาหารที่สะอาด ปราศจากสารพิษทรงสอดแทรกความรู้ด้านโภชนาการและการสาธารณสุข

6. แม่ครัวหัวปาก

“...เมื่อจะทำแบงลิบต้องทำໄสเลียก่อน ใส่ห้อมลับ และถ้าลิสปนนิดหน่อยปรุงตามใจชอบแล้ว จึงทำแบง”

“...แบงนั้นใช้แบงข้าวเจ้าปนแบงมันนิดหน่อยนวดให้เข้ากัน ต้มพอสุก ข้างนอกข้างในยังดีบแล้ว เอกานวดอีกทีให้เหนียว (ถ้าแบงยุ่มไม่อร่อย) ตอนจะบันต้องแตะแบงลาลีปลายนิ้วเป็นนวลดเพื่อกันแบงขนม ติดมือ คนบันจะต้องแบงแบงขนมที่นวดแล้วบันเป็นก้อนกลม ๆ ก่อน แล้วแฟเป็นแผ่นแบบ ตักໄสเล์ ตรงกลางแล้วจึงทบแฟผ่านแบงจับวิมจีบ การหัดต้องใช้วาลากหันอยู่ เมื่อหัดไปลักษพักใหญ่ ๆ พีไกกันน้อยเล็ก เริ่มน้ำให้รูป ส่วนแก้ว นิดละน้อหันอยู่จะเป็นคนใจว้อน จึงบันไม่ได้สวยงามที คุณบ้าจึงให้ช้อมเมื่อ ด้วยแบงเปล่า ๆ ไม่ใส่ใส่ ส่วนที่พีไก นองเล็กและป้าจ้อยเองบันแลร์จกนึงขنمในลังถึง”

“ความนี้แสดงถึงพระปรีชาญาณในด้านต่าง ๆ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงใช้ภาษาพูด อธิบายถึงขั้นตอนการปรุงอาหารทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย ทรงมีความรู้ด้านโภชนาการและวิธีการถึงขั้นตอน การปรุงอาหาร ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย ทรงมีความรู้ระหว่างบุคคลของผู้เรียนเป็นหลักในการจัดการเรียน การสอน

7. ต้นไม้มหาภัย

“โต แม่คุณ ลูกพลับปานนี้รับประทานได้เมื่อไรกัน ดูชิพากนกมันยังไม่กินเลยเข้าใช้ได้แต่ไว้ข้อมแหง ย้อมอวน”

“ย้อมทำไมอะ” น้องหน่อymนุชช์เจ้าบัญหาอดตามไม่ได้

“ก็ให้เชือกวนมันรัดตัว โดยน้ำแล้วจะได้ไม่เปื่อยเร็ว แต่เดียวเนื้อก็ไม่ค่อยมีเครใช้แล้ว เขาใช้ แทขอตทำตัวยในลอนกันทั้งนั้น”

สาระสำคัญที่สำคัญที่สุดท่อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตคนตามความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี พระองค์ทรงสอดแทรกความรู้ทางด้านพุทธศาสนา ทรงแนะนำให้รู้จักสังเกตลักษณะ ธรรมชาติของพืชและสัตว์ซึ่งเกือบถูกซึ่งกันและกัน ความฉลาดของบรรพบุรุษ ที่รู้จักนำส่วนต่าง ๆ ของพืช มาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต

8 ความรับผิดชอบ

“ตั้งแต่แก้วขาหัก แก้วก้อรามณ์ไม่สู้ดีนัก เพราะอดเล่นสนุก ๆ กับพี่ ๆ น้อง ๆ”

“แก้วไปที่สถานีกาชาดกันน้าาา คนไข้คนสุดท้ายในเข้าวันนี้เป็นเด็กชายตัวนิดเดียวถูกน้ำร้อนลงขาเป็นแผลเหรอระหว่าง ผู้ที่อุ้มเด็กน้อยมาเป็นพี่สาวอายุ คงจะໄล่เลี้ยกับแก้วแต่ตัวเล็กกว่า”

“พ่อแม่หนูออกไปทำไร่ หนูติดไฟ ตั้งหลังข้าวไว้ เดินออกไปเก็บพริก ช้างบ้านได้ยินเสียงน้องร้อง วิงเข้าไปเห็นหม้อข้าวหกราดขานห้อง หนูไม่รู้จะทำอย่างไรเลยอุ้มมาหนึ่งจัง”

“ความรู้อย่างเดียวที่แก้วได้ในวันนี้คือ ไม่ใช่เด็กทุกคนที่เกิดมาไม่โอกาสได้เล่นสนุกบางคน...นอกจากจะต้องรับผิดชอบตัวเองแล้ว ยังต้องรับผิดชอบชีวิตคนอื่นด้วย

ต่อไปนี้ แก้วจะไม่วังแก้น้องเล็กอีกแล้ว

ข้อความนี้จะต้องให้เห็นถึงสภาพจิตใจและการณ์ของสู้อยู่ในสภาวะเจ็บป่วย เพื่อให้ผู้อ่านและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ พระองค์ทรงมุ่งปลูกฝังเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สัมพันธ์ภาพ ความรัก ความห่วงใย การรู้จักหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่เพื่อตนเองและส่วนรวม ทรงชี้ให้ผู้อ่าน ประจักษ์ถึงความสำคัญของแต่ละบุคคลในสังคม ทรงเน้นถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์อยู่ที่การรู้จักปฏิบัติหน้าที่ การให้ความรักและความเอื้ออาทรต่อกัน

9. นักดนตรีเอก

“ขณะที่นักดนตรีเอกเริ่มบรรเลงเพลง เหตุการณ์ราชลักษณ์เกิดขึ้นในบ้านน้องเล็กซึ่งอยู่ในห้องรีวิ่งหนีออกจากบ้านนอก ส่วนพี่ไก่ซึ่งอยู่นอกห้องวิงเข้ามาดูเหตุการณ์ในห้องทันที”

“พยายามแก้วทำอะไรนะ พี่ไก่ถาม”

“ช้อมดนตรี” แก้วพูดหน้าตาเฉย “เพลงตันเพลงนึง”

พี่ไก่ลั่นศีรษะอย่างไม่เข้าใจ แล้วเดินออกจากห้องอย่างใจเย็นกลับไปที่เฉลียง เห็นน้องเล็กกำลังกอดและปลอบโยนอีก ซึ่งนอนขอตัวลั่นเทาด้วยความตกใจ

ผู้เดียวที่ดูจะชอบเพลงของแก้วคือ ไอโอ ที่แก้วทึกหักว่า ไอโอชอบฟังเพลงพระแก้วเริ่มสีขอ ไอโอ ก็ลูกพระวดพราดขึ้นมาหนึ่งแล้วหอนขึ้นด้วยเสียงอันโหยหวานเยือกเย็น จนเกือบจะกลับเลี้ยงช้อและจะไม่ยอมลูกไปจนกว่าแก้วจะเลิกสี"

ข้อความนี้ทรงนำเสนօภาพชีวิตครอบครัว ที่มักจะมีเหตุการณ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว ทรง สอดแทรกหลักปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติวิธี นอกจากนี้ยังทรงสะท้อนให้ผู้อ่านเห็นธรรมชาติของ สัตว์เลี้ยง การแสดงออกต่อสิ่งเร้าของสุนัขและแมว ที่มีลักษณะแตกต่างกัน ทำให้เข้าใจธรรมชาติของ สัตว์เลี้ยงดียิ่งขึ้น

10. เลี้ยงปลา

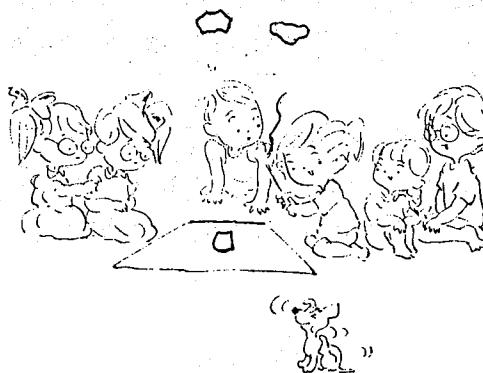
"ครุวิทยาศาสตร์ของเราสอนให้พากนักเรียนทำอ่างปลาสมุด วิธีการคือหาตู้ปลาตามตู้หนึ่งปลาที่ จะเลี้ยงจะเป็นปลาอะไรได้ ที่สำคัญจะต้องมีพืช พากสาหร่ายเพื่อการสังเคราะห์แสง มีกุ้งสักสองสามตัว เพื่อให้น้ำสะอาด ปลากระทิงสำหรับกินของสัตว์ในตู้ แต่ต้องให้อาหารปลาบันิดหน่อย พอกตอน หลัง ๆ จะเกิดมีโรคในตู้ ซึ่งปลาจะใช้เป็นอาหารได้ อาการก็จะเพียงพอ งานเรานามารถปิดตู้ได้โดย ไม่ต้องให้อาหารเลย"

พระองค์ทรงสนใจวิชาชีพครุ ทรงแสดงแนวคิดทางการสอนวิทยาศาสตร์ ระบบนิเวศ- วิทยาเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของปลา การจัดตู้ปลาธรรมชาติของปลาแต่ละชนิด ซึ่งเนื้อหาสาระในส่วนนี้ สอดคล้องกับหลักสูตรการสอนระดับประถมศึกษา ทำให้ผู้อ่านได้ทั้งสาระและความบันเทิง

11. ถามผี

"เมื่อพากเด็ก ๆ คุยกันที่ไรก็ไม่พันที่จะภูมิเข้ามายาหาเรื่องฝี ๆ สงฯ คุณพ่อ คุณแม่ไม่ชอบให้ลูก กลัวผีและไม่เคยพูดถึงเรื่องผีเลย แต่ลูก ๆ ได้ความรู้เรื่องนี้จากพากเพ่อน ๆ ที่โรงเรียน และก็เชื่อเลียด้วยซี"

สาระตอนนี้สะท้อนถึงการสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน ความเชื่อและความสนใจของเด็ก ๆ ต่อช่วงเวลาเรื่องฝี ทรงเข้าพะทัยถึงธรรมชาติของเด็ก ๆ ที่ชอบฟังเรื่องฝี ๆ แต่ก็รู้สึกกลัวโดยไม่มีเหตุผล ทำให้เด็กสนใจที่จะอ่านเรื่องด้วยความอยากรู้อยากเห็น

12. นักวิทยาศาสตร์เอก

“เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ครูให้นักเรียนเพาะถั่วเขียวให้ทำรายงาน ลังเกตความเจริญของต้นถั่ว แก้ว ได้รับคำชี้ว่าทำรายงานได้ละเอียดลออ คือแก้วจดเวลา วัดความสูงของต้นถั่วเป็นเซนติเมตร จดลักษณะ ทั่วๆ ไป และมีความคิดเห็นประกอบด้วย แต่รายงานของแก้วก็เป็นตัวอย่างในทางไม่ดีอยู่เหมือนกัน ลายมือของแก้วบางตอนก็อ่านยาก บางแห่งมีรอยคำปื้อ แผนผังขีดเส้นโดยย่อ แก้วเลยสอบวิทยาศาสตร์ ไม่ได้ที่ 1 สักที”

ข้อความนี้ ทรงมุ่งหวังที่จะปลูกฝังทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทรงบรรยายถึงลำดับ ขั้นการเพาะเมล็ดถั่วเขียวได้ชัดเจน ทรงนำเสนอทั้งส่วนตัว และส่วนที่ควรแก้ไข ซึ่งประเด็นให้ผู้อ่านได้เห็น ตัวอย่างลิงที่ควรทำและไม่ควรทำ

13. ไทยรอบพม่า

“หลักสูตรใหม่องค์กรทรงศึกษาธิการ เน้นเรื่องการพานามัย ทางโรงเรียนได้ปรับปรุงการสอน วิชาหนึ่ง จัดให้มีการสอนบริหารร่างกายไปพร้อมกับการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ”

“สำหรับนักเรียนมัธยม มีหลักสูตรวิชาบังคับให้เรียนตีกระเบื้องในชั่วโมงพลศึกษา

กระบี่กระบอกเป็นการเล่นของไทยแท้ ๆ มีมาแต่ครั้งโบราณ นิยมเล่นกันเพื่อให้ต่อสู้ศักดิ์สูตในยามสงคราม มาเดี๋ยวนี้การรับสมัยใหม่ได้ใช้อาวุธอย่างเก่าแล้ว แต่คนไทยก็ยังนิยมเล่นกระบี่กระบอกเพื่อความสนุกสนานและเพื่อบริหารร่างกายให้แข็งแรงด้วย

“กระบี่กระบอกนี้มีประวัติ悠久” พี่ไก่เสริม “แต่ก่อนนี้เราเรียกวันพม่า เรายังใช้ดาบ ใครเก่งเพลิงอาวุธก็เป็นทหารอก”

“เรามาเล่นไทยรับพม่ากันใหม่ละ” แก้วว่า หลังจากตริตรองอยู่พักหนึ่ง “พวกเราแบ่งออกเป็นสองข้าง ฝ่ายหนึ่งเป็นไทยฝ่ายหนึ่งเป็นพม่า แล้วก็รบกัน”

...แล้วก็มาถึงปัญหาการแบ่งข้าง ไม่มีใครสมควรใจเป็นพม่า ในที่สุดนิดก็ทำหน้าที่ໄก้เกลี่ย โดยให้ทุกคนเข้าแกลวเรียงลำดับให้แล้วนับ หนึ่ง-สอง คนที่นับหนึ่งเป็นไทย นับสองเป็นพม่า คนเป็นพม่า เอาผ้าเช็ดหน้าผูกข้อมือไว้ทั้งสองฝ่ายอยู่คุณละฟากสนามพวนิดให้ลับญา ก็เข้าตะลุมบน สักพักเดียว คนทึ่งสองฝ่ายก็ “ล้มตาย” เหลืออยู่แค่ 2 คู่ ทั้งคู่พยายามใช้ชั้นเชิงต่อสู้ตามแบบที่คิดว่าดี ในที่สุดแก้วเอา “ดาบ” ฟัดหมุหวานอย่างแรง หมุหวานพยายามบัดบีบ ปราภ្យว่า “ดาบ” ของแก้วไปฟัดเอาน้ำหมูหวานเข้าพอดี หมูหวานปล่อย “ดาบ” แก้วจึงได้เห็นว่าน้ำของหมูหวานเป็นผลเลือดออก”

พระองค์ทรงสนใจเรื่องหลักสูตรการสอน ทรงนำวิชาพลศึกษามานูรณาการให้สัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ ให้ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ สอดแทรกสาระบันเทิง ทรงเข้าพระทัยในธรรมชาติการเล่นสนุกของเด็ก สะท้อนให้เห็นปฏิกริยาของเล่นเด็ก ๆ ธรรมชาติของการเล่นที่มีการต่อสู้ การรู้จักแพ้ชนะ การเล่นสนุกที่เด็กมักลืมตัวก่อให้เกิดการใช้กำลังทำให้ผู้อ่านเข้าใจธรรมชาติของเด็กดียิ่งขึ้น

14. ลมว่าวครัวพัฒนา

“บ้านนิดอยู่ริมน้ำที่กว้างขวาง อากาศไม่ค่อยร้อนแรมหนักไม่มีลมพัดแรง เป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ หรือเรียกว่า “ลมว่าว”

พวกพื้นทองของแก้วไม้ได้ขอเงินคุณแม่ชื่อว่าวหรือด้วย เพราะทุกคนต่างเก็บหอมรอมริบเงินเอาจากค่าขนมประจำวัน แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่วายถูกคุณพ่อบ่น “เด็กเดี่ยววนี้ทำอะไรไม่ค่อยเป็นเลย สมัยพ่ออยากเล่นว่าว ไม่มีที่เชือหาต้องเหล่าไม่บิดกระดาษทำกันเองหง่าววบกบเป้า...ว่าวๆพา...”

ลุงผ่องหยิบว่ามาพิจารณาดูแล้วจึงเอยขึ้นช้า ๆ ว่า “หนูแก้ว ลุงนี่ก็คนโบราณนะ คนโบราณนั่น ถ้าได้ว่าวไครเขามาอย่างนี้แล้ว ก็มักจะถือเป็นมารยาทว่าจะไม่เข็นให้เจ้าของขาเห็น เป็นการสร้างความเจ็บช้ำน้ำใจ เก็บไว้เฉย ๆ ดีกว่า ยิ่งดูว่าตัวนี้ซึ่งเจ้าของเขามาใช้ลักแต่ละซื้อมาเล่น นี่เขาคงทำด้วยฝีมือเชี่ยวชาญ ฝีมือดีเลียด้วย”

พระองค์ทรงรับรู้เรื่องภูมิอากาศ ทรงเสนอแนะแนวทางให้นักอ่านรุ่นเยาว์ให้รู้จักสะสมเงินเพื่อนำไปซื้อสิ่งที่เด็กต้องการโดยไม่ต้องรบกวนผู้ใหญ่ นอกจากนี้ทรงสอนมารยาทในการเล่นว่าว เมื่อได้ว่าวของผู้อื่นมาแล้ว ไม่ควรทำให้เจ้าของขาเสียใจ ควรคำนึงถึงจิตใจของผู้ที่ต้องสูญเสียที่เข้าตั้งใจสร้างขึ้นมา

15. สัตว์ประหลาด

“บ้านของหมูหวานอยู่ใกล้เขตติด ทำให้หมูหวานมีความรู้เรื่องสัตว์ต่าง ๆ เป็นอย่างดี เพราะมีโอกาสไปเข้าติดบอย ๆ ทั้งคุณแม่คุณแม่ยังสนับสนุนการศึกษาของลูกสาวโดยชี้ให้ดูเรื่องธรรมชาติชีวิตสัตว์ให้อ่านเป็นประจำ ครร.. กับอกว่า โดยชื่อนมูหวาน คงจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องสัตว์ต่าง ๆ”

พระองค์ทรงแสดงทักษะดีอีกครั้งสั่นเสียงด้วยพลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการศึกษาของเด็กและความเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีส่วนกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน

16. จดหมายสายสัมพันธ์

“แก้วได้จดหมายนี่ค่ะ ดูซีค่ะ” แก้วยื่นจดหมายให้ฟ้าไกดู

“อ้อ เขาเรียกว่าจดหมายลูกโซ่ คนเขียนเขากดได้รับจดหมายแบบเดียวกันนี้ แล้วก็ล้ำคำแข่งเลย เขียนไปหาใคร ๆ ที่เขารู้จัก เมื่อก่อนนี้พึ่กเคยได้รับ แต่คุณพ่อคุณแม่บอกว่าไม่ให้เชื่อเรื่องคำสาปแข่ง เราจะอยู่จะตายเป็นเรื่องกรรม ไม่ได้อยู่ที่คำแข่ง แก้วอย่ากลัวนะ” พีไกลั่งสอน

บทสนทนานี้ลະท้อนให้เห็นถึงสภาพลังคอมบัจูบัน ที่มักสร้างสถานการณ์ เพื่อผลประโยชน์ของ คนทำให้ผู้ที่ขาดหลักยึดเหนี่ยวยาทางใจที่ถูกต้อง ต้องตกเป็นเหยื่อของผู้สร้างสถานการณ์ พระองค์ทรงห่วงใย ต่อเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นเกี่ยวกับ “จดหมายลูกโซ่” จึงทรงให้ข้อคิดข้อเตือนใจที่มีค่าอีง คือ “สรรพลิ่ง ทั้งปวงเกิดขึ้น เพราะการกระทำ (กรรม)” ไม่ควรเชื่อหรือหลงมายากับคำสาปแข่ง ความในตอนนี้กระตุ้น ให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ มีความเชื่อมั่นในคุณความดีที่ตนกระทำ

17. สีมไป

“แม่ว่าเราต้องมีสติพิจารณาอยู่ตลอดเวลาว่าเราพูดอะไรไปทำอะไรไป ทำอะไรคราวทำให้เป็นนิสัย อีกอย่างหนึ่งถ้าคิดว่าชีสีมนักก็ควรหาสมุดหรือกระดาษมาจดไว้เป็นวัน ๆ ว่าวันนี้เราต้องทำอะไรบ้าง”

คำกล่าวนี้เป็นการกระตุ้นเตือนให้ผู้อ่านรู้จักสำรวจพฤติกรรมของตนเอง โดยเฉพาะ เรื่อง “การสีม” เป็นสิ่งที่มักจะเกิดขึ้นกับคนล้วนใหญ่ พระองค์ทรงแนะนำให้ผู้อ่าน “มีสติ” คือการระลึกอยู่เสมอ จะเป็นเครื่องบังกัน “ความประมาท” และทรงแนะนำว่าวิธีการแก้ปัญหา “คนชีสีม” ให้อย่างดีอีก

18. พ่อแ渭น-แม่แ渭น

“แก้วขอบใส่ว่านจะได้เหมือนคุณพ่อ ทำทางภูมิฐานเดี๋ย แต่ก่อนพี่ไก่เรียนไม่เก่งหรอก แต่พอใส่ว่าน เท่านั้นเรียนเก่งขึ้นมาทันทีเลย เที่ยววน์กำลังเลียวยอญู่ทีเดียว คุณแม่่าว้าสอปไม่เกินทีลีบจะดี คุณครูขาน สอนครัวนี้แก้วได้ที่เท่าไรค่ะ”

ข้อความนี้ลະท้อนให้เห็นถึงความคิดที่ไม่เหมือนใครของเด็กคนหนึ่ง ซึ่งความคิดเช่นนี้มักจะเกิดขึ้น กับเด็กในวัยเดียวกัน ทรงสร้างลักษณะตัวละครในเรื่องให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชีวิต ทำให้ ผู้อ่าน (ผู้ใหญ่) เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเด็ก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการอบรมเลี้ยงดูอย่างยิ่ง

บทพระราชนิพนธ์ที่นำมากล่าวเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ “แก้วขอบแก่น” และ “แก้วขอบ Chan” นอกจากนี้ยังมีบทพระราชนิพนธ์ที่พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์ในสมัยทรงเป็นนักเรียนอญู่ ณ โรงเรียนจิตราลดา ได้แก่ “หมาป่ากับนกกระสา” “เมืองในหมอก” และทรงใช้นามปากกาว่า “ระเป้าแห้ง”

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์หนังสือที่มีค่าอิ่งแก่ วงวรรณกรรมของเยาวชนไทย สมเป็น “จินตกรี” และ “เอกกรี” อย่างแท้จริง พลิกนิกรชาวยาზานซึ่ง ในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงห่วงใยและส่งเสริมให้เยาวชนไทยมีนิสัยรักการอ่าน ทรงปลูกฝัง จริยธรรม ค่านิยม และความรู้ด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กไทย พระองค์ทรงเป็น “เพชรน้ำหนึ่ง” แห่งวงวรรณกรรม สำหรับเยาวชนไทย อย่างแท้จริง

(ที่มา: สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี “เจ้าฟ้านักการศึกษา”)

ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุمارี...ห้องสมุดพระราชทาน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ทรงเป็นนักการศึกษาที่ยิ่งใหญ่ พระองค์มีความสนใจที่ในการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นที่เสด็จไปยัง ณ แห่งใด พระองค์จะทรงจดบันทึกสิ่งที่พระองค์ได้รับจากการกราบบังคมทูลรายงาน บทพระนิพนธ์ของพระองค์ที่ทรงพระนิพนธ์จึงให้ความรู้อย่างมากแก่ผู้ที่ศึกษาในบทพระนิพนธ์นั้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ทรงสนพระทัยในเรื่องของห้องสมุด และทรงตั้งพระปณิธานที่ค้นคว้าเกี่ยวกับห้องสมุดว่า "...ห้าฟเจ้าอย่างให้เราเมื่อห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนประเภทสำหรับประชาชน หนังสือประเภทที่เข้าฟเจ้าคิดว่าสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือ หนังสือสำหรับเด็ก วัยเด็กเป็นวัยเรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจจะทราบเรื่องราวต่าง ๆ แปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่แล้ว ถ้าเรามีหนังสือที่มีคุณค่าทั้งเนื้อหาและรูปภาพให้เข้าอ่านให้ความรู้ความบันเทิงเด็ก ๆ จะได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ที่รอบรู้ มีธรรมะประจำใจ มีความรักบ้านเมือง มีความต้องการปรารถนาจะทำแต่ประโยชน์ที่สมควร..." (ที่มา : บทพระนิพนธ์ เรื่อง "ห้องสมุดในที่ค้นของเข้าฟเจ้า" ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี)

จากพระปณิธานของพระองค์ท่าน กระทรวงศึกษาอิการ จึงได้สนองพระปณิธานของพระองค์ โดยการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในโอกาสพระชนมายุครบ 36 พรรษา ในปี พ.ศ. 2534 และได้ข้อพระราชาทาน พระนามของพระองค์ท่านชื่อพระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชาทานพระนามของพระองค์ ให้เป็นชื่อห้องสมุดประชาชน ดังนั้นห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” จึงเรียก กันว่า ไปว่า “ห้องสมุดพระเทพฯ” ซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจกัน ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” จึงเป็นห้องสมุดประชาชนที่ได้รับพระราชทานเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ของประชาชน และเพื่อให้การดำเนินงานห้องสมุดประชาชนเป็นไปดังพระปณิธานของพระองค์ท่าน กรรมการศึกษากองโรงเรียน จึงได้มีระเบียบการศึกษากองโรงเรียนว่าด้วยงานห้องสมุดประชาชน พ.ศ. 2535 โดยกำหนดให้ห้องสมุดประชาชนเป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนและมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน
2. เพื่อเป็นศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน
3. เพื่อเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมของชุมชน
4. เพื่อพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน

จากวัตถุประสงค์ 4 ประการดังกล่าว ห้องสมุดประชาชนที่กรมการศึกษาก่อโรงเรียนรับผิดชอบ โดยมีศูนย์การศึกษาก่อโรงเรียนจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติ จึงกล่าวได้ว่าเป็น “ห้องสมุดประชาชนแนวใหม่” ที่เริ่มมีเป็นครั้งแรก ในโครงการเฉลิมพระเกียรติที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชมายุครบ 36 พรรษา ในปี พ.ศ. 2534

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เป็นห้องสมุดประชาชน เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อีกแห่งหนึ่ง ตามโครงการสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ของกรมการศึกษาก่อโรงเรียน ซึ่งได้รับงบประมาณก่อสร้างจำนวน 1,250,000 บาท (หนึ่งล้านสองแสนบาทมีนาทีวัน) จากการศึกษาก่อโรงเรียน ธนาคารไทยกนก ร่วมบริจาค 2,000,000 บาท (สองล้านบาทถ้วน) และอีกส่วนหนึ่งด้วยความร่วมมือ จากหน่วยงาน

สถานบันไดต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและตลาดจานประปาชานของชาวจังหวัดปทุมธานี ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จึงเป็นเสมือนศูนย์รวมความใจของพสกนิกรชาวจังหวัดปทุมธานีที่มีต่อสมเด็จพระเทพฯ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมาารี พระผู้ซึ่งเป็นดวงใจของชาวไทยทุกคน และจะเป็นการสืบสานดำเนิน รอยตามพระปณิธานของพระองค์ ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จะเป็น ห้องสมุดประชาชนที่มีการดำเนินงานตามพระปณิธาน เป็นการดำเนินงานห้องสมุดประชาชนแนวใหม่ เป็นศูนย์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชน เป็นศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน เป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรม ของชุมชน และพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชนเป็นห้องสมุดประชาชนที่ดูแลร่วมมือกัน มีกิจกรรม ที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สนองความจำเป็นความต้องการของพื้นที่ และปิดโอกาสให้ชุมชน มีส่วนร่วม ตามหลักการของห้องสมุดประชาชนแนวใหม่ จึงนับว่าเป็นความโชคดี และประเสริฐยิ่งของ ชาวจังหวัดปทุมธานี ที่มีห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาารี” ห้องสมุดพระราชทาน ชาวจังหวัดปทุมธานี จึงควรที่จะสืบสานเพื่อสร้างสรรค์อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยมาศึกษาค้นคว้า รับบริการ การบริการด้านต่าง ๆ ตามกระบวนการหลักการของห้องสมุดเป็นการ “เสริมเติม ต่อ” เพื่อความรู้และ ประสบการณ์ให้ “ลึก กว้าง ไกล” เสมือนดอกบัวที่เริ่มต้นพัฒนาจากโคลนตามให้น้ำจนโผล่พ้นน้ำซึ่งก้าน เบ่งบานขยายกลืนลงกลืนหอมแห่งดอกบัวไปทั่วบริเวณ และเมื่อชาวจังหวัดปทุมธานี ได้เข้าบิการการศึกษา หาความรู้จำนวนมากเท่าได ยิ่งเป็นการสนองต่อพระปณิธานของพระองค์ให้มากขึ้นเท่านั้น และเมื่อเป็น เช่นนี้ ท่านจะไม่เป็นผู้หนึ่งที่ช่วยกันสืบสานสนองพระปณิธานพระองค์หรือ และเมื่อท่านไปใช้บริการมาก เท่าได้ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาารี”...ห้องสมุดพระราชทานก็จะยิ่งมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น สมดัง พระปณิธานของพระองค์ ที่ว่า

“...ความรู้ของมนุษย์เป็นมรดกตกทอดกันมาแต่โบราณ เมื่อมีการประดิษฐ์คิดค้นตัวอักษรขึ้น ผู้มีความรู้ก็ได้บันทึกความรู้ของตน ลิ้งที่ตนค้นพบเป็นการ Jarvis หรือเป็นหนังสือ ทำให้บุคคลอื่นในสมัย เดียวกัน หรืออนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาทราบถึงเรื่องนั้น และได้ใช้ความรู้去 ... เป็นพื้นฐานที่จะหา ประสบการณ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นความก้าวหน้าเป็นความเจริญลึกลับไป

ห้องสมุดเป็นสถานที่เก็บเอกสารต่าง ๆ อันเป็นแหล่งความรู้ดังกล่าวแล้วจึงเรียกได้ว่าเป็นครู - เป็นผู้ชี้นำให้เรามีปัญญาไว้เคราะห์ให้รู้สิ่งที่ควรรู้อันชอบด้วยเหตุผลได

ข้าพเจ้าอยากรีหารามีห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนประเภทสำหรับประชาชน หนังสือประเภทที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือ หนังสือสำหรับเด็ก วัยเด็กเป็นวัยเรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจจะทราบเรื่องราวต่าง ๆ แปลก ๆ ใหม่ ๆ อญ্যแลว ถ้ารามีหนังสือที่มีคุณค่าทั้งเนื้อหาและรูปภาพให้เข้าอ่าน ให้ความรู้ ความบันเทิง เด็ก ๆ จะได้เติบโตขึ้น เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ที่รอบรู้ มีธรรมะประจำใจ มีความรัก บ้านเมือง มีความต้องการปรารถนาจะทำแต่ประโยชน์ที่สมควร..."

(บทพจนานิพนธ์เรื่อง “ห้องสมุดในทศนะของข้าพเจ้า” ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยาม-ปรมาราชกุมารี)

- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุਮารี
พระมิ่งขวัญชาวปทุมธานี
- ความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี
- อำเภอลาดหลุมแก้วปัจจุบัน

สมเด็จพระเทพฯ พระมิ่งขวัญชาวปทุมธานี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระองค์ทรงเป็น “พระมิ่งขวัญ” ทุกหมู่เหล่า พระองค์ได้เล็งตามรอยพระเบื้องพระยุค滥นาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “พระพ่อหลวงของปวงชนชาติไทย” ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เล็งจับปฏิบัติ พระราชกรณียกิจที่จังหวัดปทุมธานีหลายครั้ง ทั้งเล็งเป็นการส่วนพระองค์และทางราชการยังความปลานบปล้มปิดเป็นลันพัน แก่พสกนิกรชาวปทุมธานี และชาวปทุมธานี ยังระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา พระผู้เป็น “พระมิ่งขวัญชาวปทุมธานี” พระราชกรณียกิจที่เล็งจุ ที่จังหวัดปทุมธานี เช่น

พ.ศ. 2515 เล็งจุ วัดเขียนเขต อำเภอชัยบุรี พร้อมด้วย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ วัลลย์ลักษณ์ฯ ทรงถวายผ้าพระภูมิ และทรงบริจาคทรัพย์ส่วนพระองค์ เข้าร่วมองค์พระภูมิ

4 ก.ค. 2517 ตามเด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกເهوเจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วัลลักษณ์ เสด็จพระราชดำเนินมายังวัดมหาชัย ตำบลน้ำตกกลาง อำเภอเมือง เพื่อทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเป็นการล่วงพระองค์ในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพของ สมเด็จพระเจ้าลูกເهوเจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วัลลักษณ์ฯ

9 พ.ย. 2518 ตามเด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกເهوเจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วัลลักษณ์ฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบพิธีเปิดพระรูปสมเด็จเจ้าฟ้าวไลยอลองกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชลินทร์ ณ วิทยาลัยครุพัชรบุรีวิทยาลงกรณ์

- 27 มี.ค. 2520 เสด็จฯ ทรงเปิดพระรูปหล่อลงสมเด็จเจ้าฟ้าวไลยอลกราณ์
 24 มี.ค. 2520 เสด็จฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกເຮືອ ເຈົ້າພ້າງພາກຮັນວລັກຂະໜົນໆ ทรงວາງຄີລາຖານໍ້າ
 ອຸປະສົດວັດພຣະທຣມກາຍ ຕຳບລົດລອງສາມ ຄໍາເກົອຄລອງຫລວງ

- 15 ມີ.ກ. 2525 ເສດ්ධ ທຽບຄູກນິມິຕ ດ ອຸປະສົດທອງສະວາດ ຕຳບລົດລອງພຣະອຸດມ ຄໍາເກົອລາດຫລຸມແກ້ວ
 21 ພ.ຍ. 2525 ເສດ්ධ ພຣະຈໍາດໍາເນີນເປັນການສ່ວນພຣະອົງຄໍມາປະກະທັບທີ່ທໍາໜັກພຣະເທິວຕະນາຈຸດາຍ
 ສຍາມບຣມຮາຊກຸມາວີ ຕຳບລບາງຂະແຍງ ຄໍາເກົອເມືອງ ຈັງຫວັດປຸຖົມຮານີ ແລະ ເສດ්ධປະກະທັບ
 ບນເວົວພຣະທີ່ນັ້ນສຸກທຣວດີ ຂັ້ນ 2 ໄປກອດພຣະເນຕຣນກປາກທ່າງທີ່ວັດໄຟລ້ອມຕຳບລັບໜັງຈຶ່ງ
 ຄໍາເກົອສາມໂຄກ
- 6 ກ.ກ. 2527 ເສດ්ධ ຖຽນວ່າມໃນພິເມີມອົບກິດຕິບຕຽບແດ່ພຣະອົງຄ ເນື່ອງໃນໂອກສທຣງຈບໍລັກສູຕຣະຢະເຕັ້ນ
 ແນກວິເຄຣະໜ້າຂໍ້ມູນລະບະໄກລ໌ຂອງສຕາບນເທຄໂນໂລຢີແທ່ເອເຊີຍ
- 7 ກ.ກ. 2528 ເສດ්ධ ທຽບເຄຸນຍິ່ນຟິ່ນຟຸ່ສມຮຣດກາພຄນານ ຕຳບລບາງພູນ ຄໍາເກົອເມືອງ

21 ก.ค. 2530 ตามเด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุmur พร้อมด้วย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้า จุฬาภรณ์วัลลัชณ์ฯ พระราชนัดดาในพระบาทบันทัดโภคโนโลยีแห่งเอเชีย (เอ ไอ ที) ตำบลคลองหลวง อำเภอคลองหลวง

เพื่อทรงรับเครื่องหมายเกียรติที่ได้ทรงเป็นเอกในการพัฒนาบทด้านต่าง ๆ
 17 ส.ค. 2530 เสด็จฯ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย เพื่อทรงร่วมล้มมนาเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ “ระบบสารสนเทศวิศวกรรมศาสตร์สำหรับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์”

29 มี.ค. 2531 เสด็จฯ ทรงประโคนพิธีเปิดโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง
 7 มี.ย. 2531 เสด็จฯ ทรงวางศิลป์ฤกษ์ “ศูนย์กลางการจัดการศึกษาระดับปริญญา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ตำบลคลองหาด อำเภอคลองหลวง

- 3 ต.ค. 2531 เสด็จฯ ทรงเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดอาคารแผนกวิชาวิศวกรรมเกษตรและอาหาร ณ สถาบันเทคโนโลยี แห่งเชียงใหม่
- 17 ส.ค. 2532 เสด็จฯ ทรงรับการทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาเทคโนโลยีดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเชียงใหม่
- 29 พ.ย. 2533 เสด็จฯ ทรงเปิดป้ายมหาวิทยาลัยรังสิต ณ เมืองเอก ตำบลหลักหอก อำเภอเมือง

- 7 มี.ค. 2534 เสด็จฯ ทรงวางศิลาถุดิบ อาคารปรีคลินิก คณะแพทยศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
- 3 ก.ย. 2534 เสด็จฯ ทรงเปิดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ ณ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อำเภอชั้นบุรี

- 20 มี.ค. 2535 เสด็จฯ เปิดศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม ณ บริเวณแทคโนธานี ตำบลคลองห้า อำเภอคลองหลวง
- 30 มี.ย. 2536 เสด็จฯ ทรงวางศิลาฤกษ์ อาคารโครงการวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
- 6 ส.ค. 2536 เสด็จฯ ทรงเป็นองค์ประธานเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว

จังหวัดปทุมธานีออดีต...ปัจจุบัน

“เมืองก่ำยเตี่ยวเรือ กุ้งเด่น ล้มเขียวหวาน ลอนตาลสด” เป็นคำขวัญของจังหวัดปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็ก เป็นจังหวัดที่เป็นเขตปริมณฑลของกรุงเทพฯ ตั้งอยู่บนเส้นรุ้งที่ 14 องศาเหนือ และเส้นทางที่ 100 องศาตะวันออก อยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง 2.30 เมตร มีพื้นที่ 1,520,856 ตารางกิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 27.6 กิโลเมตร จังหวัดปทุมธานี แม้จะเป็นจังหวัดเล็กๆ แต่มีอดีตที่ยาวนานเป็นหลายร้อยปี...”

จังหวัดปทุมธานีในอดีตเป็นเมืองที่เกิดขึ้นในยุคต้นของอาณาจักรกรุงศรีอยุธยา จากหลักฐานโบราณสถานและโบราณวัตถุที่พบและจากตำนานท้าวอู่ทอง ซึ่งมีอยู่ 2 เรื่อง คือ ตำนานเรื่อง ท้าวอู่ทองเด็จหนีโรคท่าผ่านมาやりงวดหิงสาราม ดำเนลงบางกระปือ อำเภอสามโคก เรื่องหนึ่งและตำนานเรื่อง ท้าวอู่ทองที่เป็นประวัติของวัดเทียนถวาย อำเภอเมือง อีกเรื่องหนึ่ง

ตำนานท้าวอู่ทอง ท้าวมหาดิษฐาราม ผู้டูดผู้แกกที่ดำเนลงบางกระปือเล่ากันต่อมาว่า “ครั้งหนึ่ง ในอดีตท้าวอู่ทองได้อพยพไพร่พลหนีโรคท่า ขณะผ่านเขตสามโคกเป็นเวลาใกล้สำลั่วประกอบกับเกวียนชำรุด จึงหยุดพักไพร่พลที่วัดหิงสาราม และได้ขอเมี้ยมเครื่องมือจากชาวบ้านและแวงนั่นมาช่วย เกวียนแต่ได้รับการปฏิเสธ ท้าวอู่ทองทรงพิโรจน์คืนนั้นพระองค์ทรงผังทรัพย์สมบัติไว้ที่วัด และสถาปัตย์ที่จะมาลักษณะอุดหนาท์ทรัพย์สมบัตินั่น...”

ตำนานท้าวอู่ทองที่วัดเทียนถวาย อำเภอเมือง เล่ากันว่า “พระเจ้าอู่ทองได้อพยพผู้คนหนีโรคท่า พร้อมด้วยไพร่พลสัมภาระบรรทุกเกวียนมาประมาณแปดสิบเล่ม ได้หยุดพักไพร่พลที่หนองน้ำแห่งหนึ่ง (ปัจจุบันคือ หนองปลาสิบ ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของวัดเทียนถวาย ดำเนลงบ้านใหม่ อำเภอเมือง) ตอนกลางคืนได้จุดไฟสว่างไสวตลอดทั้งคืนนานเป็นเวลาแรมเดือน เมื่อโรคท่าสงบแล้ว ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับ ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างวัดในบริเวณที่เคยประทับนั้น ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “วัดเกวียนใส่” และต่อมาได้เปลี่ยนเป็น “วัดเทียนถวาย” ในปัจจุบัน...”

จากตำนานท้าวอู่ทอง จึงประมาณว่าจังหวัดปทุมธานีเริ่มเป็นชุมชนตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 18 ลงมา และตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง ภายหลังที่พระเจ้าอู่ทองได้สถาปนากรุงศรีอยุธยาเป็น

ราชธานี ปทุมธานีคงเป็นชุมชนเล็กๆ และเป็นด่านก้าวเรือก่อนที่จะแล่นฝ่าแก่กรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัชสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกาภิช (พ.ศ. 1991 - 2031) ชุมชนเล็กๆ จังหวัดปทุมธานี เริ่มขยายตัวเป็นชุมชนเมืองริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตะวันออก ตั้งแต่บริเวณวัดสองพี่น้องถึงวัดปาราจิวปัจจุบัน (เดิมเป็นที่ตั้งของวัด “พญาเมืองและวัดนางหยาด”) และยังมีคันคูเมืองเหลือเป็นร่องรอยในอดีตเพียงเล็กน้อยและรักษาไว้ในนาม “เมืองสามโคก” ปัจจุบัน

รัชสมัยสมเด็จพระนราธิราษฎร์มหาราช พม่ารบกับจีนในปี พ.ศ. 2202 ชาวมอญที่ถูกเกณฑ์เข้าร่วมในกองทัพพม่าได้พากันหลบหนีจากกองทัพพม่า และพากลับครัวอพยพจากเมืองมาะมะมะเข้ามากรุงศรีอยุธยาประมาณ 10,000 คน สมเด็จพระนราธิราษฎร์มหาราช โปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญที่อพยพนั้นตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคก ทำให้บ้านสามโคกมีความเจริญมากขึ้น และเป็นเมืองสามโคกต่อมา

สมัยกรุงธนบุรี หลังจากที่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี (พระเจ้าตากสิน) ทรงสถาปนากรุงธนบุรีเป็นเมืองหลวง ในปี พ.ศ. 2317 พม่าเกณฑ์ให้ห้ามมอญยกทัพมาตีไทย แต่ห้ามมอญซึ่งมีพระยาเจ่ง เจ้าเมืองอัตรัตนเป็นหัวหน้าใหญ่ พระยาอุตตัลเดสี่และตัลลีบีน มีความเคืองแค้นพม่าเจ่งสู้รบกับพม่าแห่งหนึ่งที่จามาตีทัพไทย อะแซหุ่นกีแม่ทัพพม่ายกกองทัพมาปราบ ทหารมอญสู้ไม่ได้จึงอพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมการของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี และสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญเหล่านี้ตั้งภูมิลำเนาที่บ้านปากเกร็ด แขวงเมืองนนทบุรีล้วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งตั้งบ้านเรือนที่เมืองสามโคก และโปรดเกล้าฯ ให้พระยารามัญวงศ์ เป็นหัวหน้าดูแลครอบครัวมอญที่อพยพนั้น

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 แห่งพระบรมราชวงศ์จักรี ราชปี พ.ศ. 2358 พระเจ้าปดุงกษัตริย์พม่าได้ทรงเกณฑ์แรงงานชาวมอญให้สร้างพระราชที่เมืองเมืองธนให้เป็นเจดีย์ใหญ่ที่สุดในโลก ชาวมอญได้รับความลำบากทุกข์ยาก จึงอพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมการของพระมหากษัตริย์ไทย และโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญนี้ตั้งบ้านเรือนที่แขวงเมืองปทุมธานี และนนทบุรี

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงເອພະທັນທີໃສ່ ດູແລຖຸຂໍສູຂອງກະຊວງມອນເຫັນນີ້ ໃນເດືອນສິບເວຼັດ พ.ศ. 2358 ພຣະບາທສມเด็ຈພຣະພຸທຣເລີສ໌ຫລ້ານກາລີ ແລະ ກຣມພຣະຮາຈວັງບວຣ-

มหาเสนาสนะรักษาฯ ได้เลือกประจำสำนักงานโคง ทางชลมารค เพื่อทรงเยี่ยมชาวรามัญที่อยู่พำนัชมาอาศัย พระองค์ทรงประทับ ณ พลับพลาวิมแห่น้ำเจ้าพระยาตรงกับเมืองสามโคง (ตรงหน้าวัดปทุมทอง ปัจจุบัน) พระองค์ทรงรับดอกบัวจากชาวบ้านที่ทูลเกล้าฯ ถวายขณะประทับแรม จึงพระราชทานนาม เมืองสามโคงให้เป็นสิริมงคลว่า “ประทุมธานี” และยกฐานะเป็นหัวเมืองชั้นตรี ซึ่งปรากฏหลักฐาน ในนิราศภูเขาทองและนิราศวัดเจ้าฟ้าของสุนทรภู่ ว่า

“...ถึงสามโคงโศกตวิลถึงปีนเกล้า
พระพุทธเจ้าหลวงบำรุงชั้นกรุงศรี
ประทานสามโคงเป็นเมืองตรี
ชื่อประทุมธานีพระมีบัว...”
นิราศภูเขาทอง

และนิราศวัดเจ้าฟ้ากล่าวว่า

“...ถึงที่นี่มีนามชื่อสามโคง
เป็นคำโลกสมมุติสุดแตลง
ครั้นพระโโคโปรดปรานประทานแปลง
ที่ตำแหน่งมอยามาสามีภักดี
ชื่อประทุมธานีที่เสต็จ
เดือนสิงหาคมบัวออกทั้งดอกฝัก
มารับส่งตรงนี้ที่สำนัก
พระยาพิทักษ์ทวยหาญฝ่ายพารา...”

ราชสมบัติพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2437 หรือ ร.ศ. 113) ทรงมีพระราชหัตถเลขาถึงสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นเสนาบดี กระทรวงมหาดไทยให้เมืองประทุมธานี นครเขื่อนขันธ์ เมืองสมุทรปราการ เป็นหัวเมืองแขวงมณฑล กรุงเทพฯ ทรงมีพระราชบัญญัติว่า เป็นหัวเมืองที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ เพียงพันเส้นเท่านั้น ประกอบกับ มีโจรสลัดร้ายชุกชุม ให้มาขึ้นสังกัดกระทรวงนครบาล เพื่อที่ล่าตระเวณจับโจรสลัดร้ายไม่ต้องไปขอตรา เจ้ากระทรวงมหาดไทยอีกด้อไป

ปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัว ทรงประกาศให้ใช้ “จังหวัด” แทนคำว่า “เมือง” เมืองประทุมธานีจึงเปลี่ยนเป็นจังหวัดปทุมธานี และเขียนอย่างปัจจุบัน ขึ้นกับมติชนทั่วกรุงเก่า มีเขตการปกครอง 3 อำเภอ คือ อำเภอบางกะดี อำเภอสามโคก และอำเภอเชียงราก

ปี พ.ศ. 2475 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัว ทรงราชการให้ยุบจังหวัดอัญชุรี ขึ้นอยู่กับจังหวัดปทุมธานี จึงทำให้จังหวัดปทุมธานี มี 7 อำเภอ คือ อำเภอบางกะดี อำเภอสามโคก อำเภอลาดหูลุมแก้ว อำเภอธัญบุรี อำเภอลำลูกกา อำเภอบางหวาย (อำเภอคลองหลวงปัจจุบัน) และอำเภอหนองเลื่อ

จังหวัดปทุมธานีปัจจุบัน ศala กลางจังหวัดปทุมธานีปัจจุบันตั้งอยู่สี่แยกถนนปทุมธานี - ลาดหูลุมแก้ว ด้านหน้าของศala กลางติดกับถนนที่จะไปอำเภอสามโคก ศala กลางจังหวัดแห่งใหม่นี้ ได้รีเมลร้างสมัยพอลวีที่นิมนโนว์ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และสมเด็จพระอวิริยาศักดิ์ญาณสมเด็จพระลังไหร ได้เสด็จมาเป็นองค์ประธานพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันศุกร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2518 และราชการได้ย้ายหน่วยราชการมาปฏิบัติราชการ เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2519

ต่อมานายสุธี โอบอ้อม มากำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ได้ดำรงที่จะสร้างศala หลักเมือง เพื่อความเป็นสิริมงคล พ่อค้า ข้าราชการ ประชาชน จังหวัดปทุมธานี ได้ร่วมกันบริจาคทรัพย์เพื่อสร้างศala หลักเมือง เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2519 และสมเด็จพระอวิริยาศักดิ์ญาณสมเด็จพระลังไหรสักกลลังหมบริษัท (วานน์ วัลส์) ได้เสด็จมาเป็นองค์ประธานวางศิลาฤกษ์ศala หลักเมือง เมื่อวันจันทร์ที่ 3 มกราคม 2520 เวลา 15.00 น. ตรงกับขึ้น 14 ค่ำ เดือนยี่ ปีมะโรง สำหรับตัวเสาหลักเมืองนี้ กรมศิลปากรได้ออกแบบและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ทรงเจิมเมื่อวันศุกร์ที่ 24 มีนาคม 2521 เวลา 8.29 น. จังหวัดปทุมธานีได้ประกอบพิธียกเสาหลักเมืองจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันพุธที่ 23 สิงหาคม 2521 โดยมี พลเอกเพร์ม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีเป็นประธานพิธียกเสาหลักเมือง

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดในภาคกลางที่ตั้งอยู่ติดกับกรุงเทพฯ ทางด้านเหนือ การคมนาคม การสื่อสาร ตลอดจนการเศรษฐกิจของจังหวัดในปัจจุบันเริ่มญกิจก้าวหน้าและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จังหวัดปทุมธานีเป็นเมืองเกษตรที่มีชื่อเสียงด้านการเพาะปลูก เช่น ทำไร่ ทำนา ทำสวนผักและผลไม้ โดยเฉพาะส้มเขียวหวานที่มีการปลูกมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ควบคู่ไปด้วย รวมถึงการ

ประเมณ้ำจีดและการເລື່ອງກັ້ງກຳມາກຣາມ ມີແຫລ່ງນໍາອຽມຫາດແລະແມ່ນໍາຈໍາພະຍາທີໄຫລຜ່ານຕົວເນືອງ ແລະມີຄລອງສິ່ງນໍ້າໜັບປະການທີ່ວັນດີທີ່ປັຈຸບັນການພັດນາອຸດສາຫກຮມໃດໆຂໍາຍາຍຕົວເຂົມາສົບຖາທ ອຍ່າງມາກໃນເຂົຫຼືນທີ່ຈັງຫວັດປຸກມູນຮານີ ນັບເປັນຈັງຫວັດທີ່ມີໂຮງການອຸດສາຫກຮມມາກຈັງຫວັດໜຶ່ງ ພລເລືດ ສິນຄ້າອຸດສາຫກຮມນໍາອາກຈໍາທ່ານໍາໃນປະເທດແລະຕ່າງປະເທດ ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຈັງຫວັດແລະປະເທດເປັນ ອັນດັບສອງຮອງຈາກຈັງຫວັດສຸກປ່າກາກ ໂດຍມີແຫລ່ງອຸດສາຫກຮມທີ່ສຳຄັງ ດືອ ນິຍມອຸດສາຫກຮມ ນະນັກ ອຳເກວໂຄລອງຫລວງ ແລະສວນອຸດສາຫກຮມບາງກະຕີ ອຳເກວເນືອງ ທີ່ມີມະບັບການພັດທີ່ມີປະເສີກີກພ ແລະທັນສົມຍີ

ຈັງຫວັດປຸກມູນຮານີ ມີອານາເຊື່ອກັບຈັງຫວັດໄກລ໌ເຄີຍຈັງຫວັດຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້

ທີ່ສະເໜືອ ຕິດຕ່ອກັບອຳເກວບາງປະອິນ ອຳເກວວັງໜ້ອຍ ຈັງຫວັດພຣະນັກຮຽວຢູ່ອຸ້ມຍາ ອຳເກວຫອນແກ້ ອຳເກວວິຫາຮແດງ ຈັງຫວັດສະວະນຸ່ງ

ທີ່ສະຕະວັນອອກ ຕິດຕ່ອກັບອຳເກວອອກຮຽກໜີ້ ຈັງຫວັດນັກຮຽກ ອຳເກວບາງນໍ້າເປົ້າຢ້າງ ຈັງຫວັດ ປະເຊີງເຖຣາ

ທີ່ສະຕະວັນອອກ ຕິດຕ່ອກັບອຳເກວລາດບັວຫລວງ ຈັງຫວັດພຣະນັກຮຽວຢູ່ອຸ້ມຍາແລະອຳເກວໄກຣ້າໜ້ອຍ ຈັງຫວັດນັກທຸງ

ທີ່ສະໄໝ ຕິດຕ່ອກັບອຳເກວປາກເກຣີຈັງຫວັດນັກທຸງ ແລະເຂົຫຼືນທີ່ບັວຫລວງ ກຽງເທັມຫານຄຣ

ລັກຜະນະພື້ນທີ່ ພື້ນທີ່ຂອງຈັງຫວັດປຸກມູນຮານີສ່ວນໃຫຍ່ເປັນທີ່ຈຳນວນ ມີແມ່ນໍາເຈົ້າພະຍາ ໄຫລຜ່ານ ໄຈກລາງຈັງຫວັດ ເຊົ່າອຳເກວເນືອງແລະອຳເກວສາມໂຄກ ຄຣອບຄລຸມພື້ນທີ່ທັ້ງ 2 ຜ້ົ່ງ ທ່ານໄດ້ພື້ນທີ່ຂອງຈັງຫວັດປຸກມູນຮານີຄູ່ແປງເບີນ 2 ສ່ວນ ດືອປັ້ງຕະວັນຕາກຂອງຈັງຫວັດຫວົງຜົ່ງໜ້າຍຂອງແມ່ນໍາເຈົ້າພະຍາ ໄດ້ແກ່ພື້ນທີ່ໃນເຂົຫຼືນທີ່ບັວຫລວງແກ້ວ ກັບພື້ນທີ່ບັງສ່ວນຂອງອຳເກວເນືອງແລະອຳເກວສາມໂຄກ ກັບປັ້ງຕະວັນອອກຂອງຈັງຫວັດຫວົງຜົ່ງໜ້າຍຂອງແມ່ນໍາເຈົ້າພະຍາ ໄດ້ແກ່ ພື້ນທີ່ບັງສ່ວນຂອງອຳເກວເນືອງ ອັດນຸ່ງ ຄລອງຫລວງ ມານອີເລືອ ສຳລູກກາ ແລະບາງສ່ວນຂອງອຳເກວສາມໂຄກ

ຈັງຫວັດປຸກມູນຮານີນອກຈາກຈະມີແມ່ນໍາເຈົ້າພະຍາໄຫລຜ່ານແລ້ວ ຍັງມີຄລອງທີ່ສຳຄັງອົກຫລາຍຄລອງໃນເຂົຫຼືນທີ່ບັງສ່ວນຂອງອຳເກວເນືອງຕ່າງໆ ດືອ

ອຳເກວເນືອງປຸກມູນຮານີ ມີຄລອງບາງໂພ໌ໃຫ້ ຄລອງບາງຫລວງ ຄລອງບາງປ່ອກ ຄລອງເຂີຍຮາກ ຄລອງເນືອງແລະຄລອງປະປາ

อำเภอสามโคก มีคลองพระอุดม คลองบางหลวง คลองลาดหลุมแก้ว คลองบางสะกา คลองระแหง คลองสามวา คลองบางโพธิ์ อำเภอธัญบุรี มีคลองรังสิตประยูรศักดิ์ คลองระบายน้ำชลประทาน 1-14

อำเภอคลองหลวง มีคลองระบายน้ำชลประทาน 1-7 และคลองรพีพัฒน์

อำเภอลำลูกกา มีคลองหกวัว คลองระบายน้ำชลประทาน 1-14

อำเภอหนองเสือ มีคลองระบายน้ำชลประทาน 8-14 และคลองรพีพัฒน์

นอกจากนี้มีคลองรังสิตประยูรศักดิ์ ซึ่งเป็นคลองชลประทานโดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้บริษัทชุดคลองคุนาสยามพัฒนาทุ่งหลวง (อำเภอธัญบุรี) บริษัทได้ชุดคลองรังสิตประยูรศักดิ์ เมื่อพ.ศ. 2413 คลองกว้าง 8 วา เชื่อมแม่น้ำเจ้าพระยา กับแม่น้ำนนนครนายก และคลองชอย 2 สาย คือ คลองหกวัวสายบน และคลองหกวัวสายล่าง มีคลองชอยรวม 35 สาย มีประตูน้ำ 3 แห่ง คือประตูน้ำจุฬาลงกรณ์ เสาวภา และสมบูรณ์ และประตูระบายน้ำอีก 1 แห่ง

สภาพภูมิอากาศ จังหวัดปทุมธานีมีสภาพภูมิอากาศเข็นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคกลาง คือมีฤดูร้อน ฤดูฝนและฤดูหนาว อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.5 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 21.5 องศาเซลเซียส ฝนตกเฉลี่ย 91 วันต่อปี

การปกครองและประชากร จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ 1,520,856 ตร.กม. 7 อำเภอ 60 ตำบล 529 หมู่บ้าน 110,928 หลังคาเรือน เทศบาล 1 แห่ง สุขาภิบาล 11 แห่ง ประชาชน 460,055 คน ชาย 231,236 คน หญิง 234,732 คน อาชีพหลักทำสวนผัก เลี้ยงสัตว์ ประมาณ ทำอิฐ น้ำตาล รายได้ประชากรต่อหัว/ปี 100,293 บาท ธนาคาร 31 แห่ง โรงพยาบาล 12 แห่ง

อำเภอ/ กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร		จำนวนบ้าน	เทศบาล สุขาภิบาล	รายได้เทศบาล/ สุขาภิบาล
	ตำบล	ช้าย หมู่บ้าน รวม	หลังคา เรือน		
เมือง	14	47,126	28,405	เมืองปทุมธานี	36,225.819
	61	47,478 94,604		บางหลวง	2,172.834
คลองหลวง	7	40,476	22,055	คลองหลวง	48,651.784
	106	41,604 82,506			
ธัญบุรี	6	41,506	17,248	ธัญบุรี	6,387.393
	28	43,410 84,916		ประชาธิบัตย์ สนั่นรักษ์	19,677.737 1,996.956
หนองเลื่อ	7	20,306	8,183	หนองเลื่อ	1,150.293
	69	20,184 40,490			
ลาดหลุมแก้ว	7	17,766	6,714	ระแวง	1,976.029
	61	17,627 35,393			
ลำลูกกา	8	44,339	20,544	ลำลูกกา	2,304.301
	126	44,896 89,235		ลำไทร คุคต	2,633.093 11,998.146
สามโคก	11	19,717	3,273	บางเตย	1,856.479
	58	19,533 39,250			

การคมนาคม จังหวัดปทุมธานี ห่างจากกรุงเทพฯไปทางเหนือประมาณ 27.6 กิโลเมตร การเดินทางปัจจุบันสะดวกมาก ทั้งทางรถยนต์และทางเรือ มีรถประจำทางขององค์การขนส่งมวลชน ไปปทุมธานี 2 สายคือ สาย 33 (จากสนามหลวง-นนทบุรี-ปทุมธานี) สาย 90 (สวนจตุจักร-หัวถนน ติวานนท์) สายนี้จะตรงไปท่าหน้าเมืองปทุมธานี แล้วลงเรือข้ามฟากถึงตลาดเทศบาลเมืองปทุมธานี สายรังสิต-ปทุมธานี และสายนนทบุรี-ปทุมธานี ส่วนทางเรือนั้นสะดวกเช่นเดียวกับทางรถยนต์ เนื่องจากจังหวัดปทุมธานีมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน และมีคลองต่างๆ เชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงและกรุงเทพฯ

การเศรษฐกิจและพาณิชย์ ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีรายได้ต่อคนต่อปี 100,293 บาท และมั่นคงจากการประกอบอาชีพเกษตรและอุตสาหกรรม (รายได้ประชากรต่อหัว/ปี 100,293 บาท) อาชีพทางเกษตรกรรม เช่นการทำนา ทำสวน ผลไม้ ทำไร่ และทำสวนผัก นอกจากนี้ยังมีการปลูกสัตว์ เลี้ยงโค กระรอก สุกรและสัตว์ปีก การประมง มีการเลี้ยงปลาต่างๆ เช่น ปลาสวาย ปลา尼ล ปลาดุก ปลาช่อน ปลาตะเพียน ฯลฯ การสหกรณ์มีการรวมตัวกลุ่มสหกรณ์จำนวน 36 สหกรณ์ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ถูกต้องและได้รับใบอนุญาตจำนวนทั้งสิ้น 1,009 โรงงาน การพาณิชย์ของจังหวัดปทุมธานี มีทั้งบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล มีศูนย์การค้าหลายแห่ง ตลาดสีมุนเมือง ซึ่งเป็นตลาดที่รวมลินค์จากทุกภาคเป็นตลาดขนาดส่ง การเงินการธนาคาร จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ธนาคารมีส่วนช่วยในการแพร่สะพัดเงินตราเป็นอย่างมาก จึงมีธนาคารพาณิชย์จำนวนมาก 31 แห่ง

สาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี มีสถานพยาบาลทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนในการให้บริการ แต่การบริการยังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท สำหรับในเขตเมืองนั้น ไม่ได้มีนักแพทย์มากนัก เนื่องจากมีโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน ทั้งยังสามารถนำไปใช้บริการที่โรงพยาบาลกรุงเทพฯหานครอีกด้วย

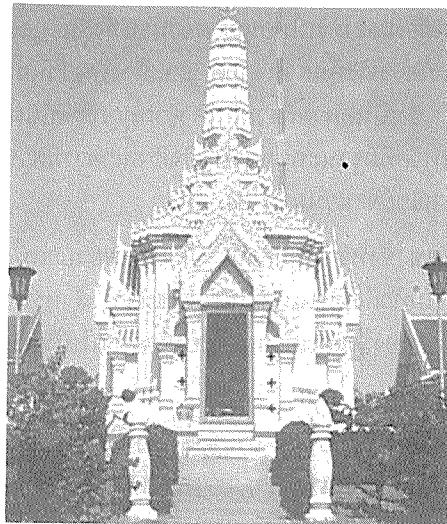
การศาสนาศิลปและวัฒนธรรม ประชาชนจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ถึงร้อยละ 92.86 นอกนั้นนับถือศาสนาต่างๆ เช่นศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม วัดในพุทธศาสนาทั้งของฝ่ายธรรมยุต (มี 17 วัด) และมีพระเกเพสเมธุนี (วัดจันทน์ภะพ้อ อำเภอสามโคก โทร. 5816858) เป็นเจ้าคณะจังหวัด ฝ่ายธรรมยุต ส่วนวัดมหานิกายมี 152 วัด และมีพระสุเมဓาราภรณ์ (วัดบางหลวง โทร. 5846948) เป็นเจ้าคณะจังหวัด

ประเพณีวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

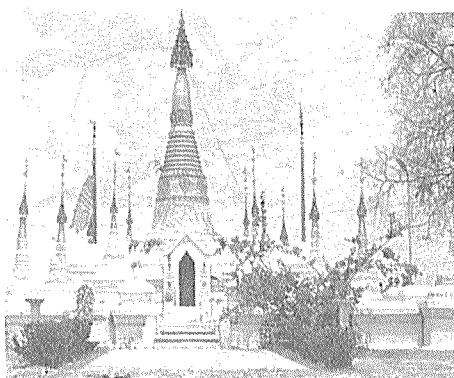
จังหวัดปทุมธานี เป็นเมืองท่องเที่ยวและโบราณ รวมทั้งประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำเสนอให้หลากหลาย เช่น

แหล่งท่องเที่ยว

1. ศาลหลักเมือง เป็นปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งของจังหวัดปทุมธานี เป็นที่ประดิษฐานเจ้าพ่อหลักเมือง ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวปทุมธานี ตั้งอยู่บริเวณทางเข้าศาลากลางจังหวัด เป็นศิลปแบบมาตรฐาน มีลักษณะคล้ายก้านดอกบัวหลวง เหนือขึ้นไปเป็นฐานกลีบบัวรองรับมณฑปภายในมณฑปประดิษฐานหลักเมืองและมีรูปหล่อพระนารายณ์สีกรทรงหนือหั้งนกยูง และพระวิชญุหล่อด้วยลักษณะที่มี ด้านหลังของมณฑปบรรจุพระยอดธงวัดไก่เตี้ย อีกทั้งลิ้งคัคติสิกขิเครื่องลงของลังที่รวบรวมมาจากต่างๆ ในจังหวัดปทุมธานี

2. วัดเจดีย์ทอง ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก อยู่ห่างจากจังหวัด 8 กิโลเมตร สายปทุมธานี-สามโคก ในวัดมีเจดีย์ทรงรำมัญสร้างมาประมาณ 160 ปีเศษ เป็นสถาปัตยกรรมที่เลียนแบบมาจากเจดีย์จิตตะกองของมองคุ ภายในพระอุโบสถมีพระพุทธธูป ปางมารวิชัยสร้างด้วยหยกขาวเป็นที่เครื่องของชาวบ้านหัวไป

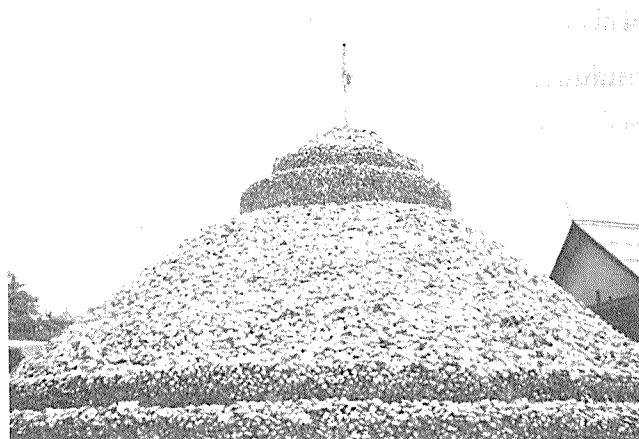

3. วัดไผ่ล้อม เป็นวัดโบราณสร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา อำเภอสามโคก เป็นสถานท่องเที่ยวที่น่าสนใจมาก เนื่องจากบริเวณวัดเป็นที่อยู่อาศัยของนกปากห่าง ซึ่งมีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยเดิม ลังกา อัสสัม พม่า ไทย ลาว เขมร โดยนกเหล่านี้จะจับคู่ทำรังจน กระทั้งวางไข่ เมื่อถึงเดือนมิถุนายน-เดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ลูกนกโตเต็มที่แล้วนกเหล่านี้จะพา กันบินกลับมาสู่ถิ่นกำเนิดเดิม และจะกลับมาสู่วัดไผ่ล้อมอีกช่วงเดือนพฤษจิกายน ปัจจุบัน “นกปากห่าง” เป็นสัตว์ป่าสงวนในความดูแลขององค์กรรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้ การเดินทางมาชมนกปากห่าง ทำได้สะดวกโดยใช้เส้นทางสายปทุมธานี-สามโคก เหลยที่ว่าการอำเภอสามโคกถึงวัดสามัคคียาราม แล้วลงเรือข้ามฟากไปวัดไผ่ล้อม และอีกเส้นทางหนึ่งแยกจากถนนสายศูนย์คิลปอาชีพบางไทรไปประมาณ 2 กิโลเมตร

4. วัดโบสถ์ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ภายในบริเวณวัดโบสถ์มีเนื้อที่ประมาณ 65 ไร่ “วัดโบสถ์” สร้างเมื่อพ.ศ. 2464 โดยชาวมอญที่อพยพมาจากเมืองหงสาวดี เป็นผู้สร้างวัด และได้ขานนามว่า “วัดโบสถ์” โดยเอาชื่อหมูบ้านที่ต้นอพยพมาอาศัยอยู่ตั้งเป็นชื่อวัด และได้สร้างเส้าแหงสัน្ដิฐานไว้เป็นลัญจักษณ์แห่งเมืองหงสาวดี วัดนี้ สร้างขึ้นครั้งแรกคงจะเป็นลำนักลงธก่อน ต่อมาจึงได้สร้างอุโบสถผูกพัทธสีมา ตามพระวินัยถือว่าได้รับพระราชทานวิสุщความสีมา ในปี พ.ศ. 2167 แต่เดิมมีอีกวัดหนึ่ง คือ วัดกลางนา หรือวัดไกรนา ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับวัดโบสถ์ และได้รวมเข้าเป็นวัดเดียวกัน สัญพระครุบวรธรรมกิจ (หลวงปู่เทียน) เป็นเจ้าอาวาส ลิ้งลสำคัญในวัดโบสถ์คือ พระแสนนาลิติกีรීของเก่าจากกรุงศรีอยุธยา ช้างสีเครียร์ใช้คิดตั้งประทับหัวเตา อายุกว่าแต่ 150 ปี สร้างด้วยหอองสัมฤทธิ์ พระทรงเครื่องอยู่ในโบสถ์เก่าของวัด และย่าเหลหล่อด้วยตะกั่วที่เจ้าอาวาสได้รับพระราชทานมาสมัยรัชกาลที่ 6

5. วัดเจดีย์หอย ตั้งอยู่ที่หมู่ 4 ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว ห่างจากถนนสายป่าทุ่มธานี-บางเลน ประมาณ 11 กิโลเมตร และจากถนนใหญ่เข้าไปในวัดอีกประมาณ 11 กิโลเมตร ภายในวัดมีสุสานหอย มีอายุนับล้านปี ซึ่งทางวัดชุดพบจึงนำมาสร้างเป็นเจดีย์ ขนาดหอยแต่ละอันมีขนาดใหญ่โตมาก นอกจากรากน้ำยังมีสวนสมุนไพรต่าง ๆ ที่ทางวัดได้ปลูกไว้ปักจุบันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคนไปเยี่ยมชมมาก เป็นสถานที่นำเสนอในแขวงหนึ่งของเมืองป่าทุ่มธานี

6. วัดพีชอุดม ตั้งอยู่ที่ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา การเดินทางไปมาสะดวก ทางรถยนต์โดยมีรถสองแถววันจันทร์โดยเลี้นทางสายกรุงเทพฯ-หนองจอก-วัดพีชอุดม หรือจากตัวจังหวัด-อำเภอลำลูกกา-ถนนสายจะเชิงเทรา-หนองจอก-วัดพีชอุดม ระยะทางประมาณ 57 กิโลเมตร ในบริเวณวัดมีศาลาสร้างปูนด้วยหิน แสดงถึงนเรศวรคู่มิใช้หินต่าง ๆ มีหลังพ่อโลธรรจำลองประดิษฐานภายในพระอุโบสถสามชั้น นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์โบราณเวัดดู

การละเล่นและประเพณีท้องถิ่น

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดที่มีอดีตหลายร้อยปี เป็นถิ่นที่อยู่ของชาวรามัญหรือมองุ การละเล่นและประเพณีท้องถิ่นจึงเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณอดีต เช่น

1. **เปงสงกรานต์** เป็นประเพณีสงกรานต์ซึ่งของไทยรามัญ (มองุ) คือการนำเอาข้าวแช่ลงในน้ำเย็นloyดอกมะลิพ้ออมกับจัดอาหารความหวานเป็นสำรับแล้วนำออกขบวนแห่ไปถวายพระและญาติผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือในวันสงกรานต์ พอตกบ่ายจะมีการก่อพระราชทานและร่วมปล่อยนกปล่อยปลา นำน้ำหอมไปสรงน้ำพระ และไปโปรดน้ำอาบน้ำผู้ใหญ่ ตามขนบธรรมเนียม

2. **การเล่นสะบ้า** ในวันสงกรานต์ตอนบ่ายๆ จะมีการเล่นหยอดลูกสะบ้า ซึ่งเป็นการละเล่นที่นิยมกันมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นการเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวได้มีโอกาสพบปะกันอย่างใกล้ชิดหนุ่มๆ สาวๆ จะแต่งกายตามประเพณี อย่างสวยงาม และเล่นหยอดสะบ้ากันอย่างสนุกสนาน

3. **มองุรำ** เป็นประเพณีชาวรามัญที่มีแต่ตีต รัชสมัยสมเด็จพระนราธิราษฎร์มหาภู มีการใช้ป่าทางเมืองมองุเล่นประกอบการรำและการร้อง ผู้แสดงเป็นหญิงสาวจำนวน 8-12 คนเข้าไป รำในงานพิธีมงคล ปัจจุบันการแสดงมองุรำยังนิยมใช้แสดงในงานต้อนรับแขกและงานศพของผู้มีเกียรติ

4. ทะแยมอยุ ทะแยมอยุเป็นการลະเล่นพื้นเมืองของหมู่สาวชาวมอญทะแยมอยุลักษณะคล้ายหมอกล้ำของภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือลำดัดของภาคกลาง มีการร้องเพลงเกี่ยวกับราสีต่อปากต่อคำกัน เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการเล่นมีไวโอลินและซอ ทะแยมอยุสามารถเล่นได้ทุกโอกาสตามที่ต้องการ

5. การรำพาข้าวสาร เป็นประเพณีของชาวมอญนิยมทำกันหลังจากออกพรรษา เป็นช่วงการทอดกรุง แล้วฟ้าปา โดยคณาผู้รำพาข้าวสารจะพาเรือไปขึ้นบริเวจข้าวสาร เงินทองและลิงของต่างๆ แล้วนำไปร่วมในการทอดกรุง

6. การตักบาตรพระร้อย เป็นประเพณีของชาวมอญ ที่ทำสืบทอดกันมา นิยมทำในเทศกาลออกพรรษาด้วยการนำอาหารคาว-หวาน ลงเรือมาจอดเรียงรายริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อรอตักบาตร

นอกจากประเพณีต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว จังหวัดปทุมธานี ยังมีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น การลະเล่นพื้นบ้าน ตลอดจนโบราณวัตถุที่น่าสนใจที่จะมาทัศนศึกษาอีกมาก

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

(ที่มา : จังหวัดปทุมธานี, ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นเมืองปทุมธานี ย่อเรียนเรียงโดย อวยชัย จันทบัญชาศิลป์)

มะตاد... ไม้ผลพื้นเมืองที่มีคุณค่า

จังหวัดปทุมธานี นอกจากจะมีโบราณวัตถุและโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่งแล้ว จังหวัดปทุมธานี ยังมีของดีอีกอย่างหนึ่ง ที่สามารถหาบ้านขายเนื่องได้ และของดีที่ว่านี้มีนานานแล้ว ในอดีตเช่นกัน โดยชาวรามัญ หรือชาวมอญ ซึ่งถือว่าเป็นชนพื้นเมืองของปทุมธานี ของเดิ้นชาวรามัญซึ่งกักกันมาแต่อดีต เนื่องจากเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าความสำคัญจึงได้นำมาปลูก ของดีที่ว่านี้ คือ...“มะตاد” สุนทรภู่กวีเอกของไทย ท่านเคยได้มาที่เมืองปทุม และได้เห็นทั้ง蛟าได้กินแกงส้มหรือแกงคั่วซึ่งของมะตادจากผู้มีของแมครัวชาวรามัญที่มีชื่อ สุนทรภู่จึงได้กล่าวถึง “มะตاد” ไว้ในนิราศพระประมตตอนหนึ่งว่า

“มะตادใบจักหยกหยิก
ดอกขาวหอมหวานใจ
ผลลั่วพริกลงพัดสะบัดไหว
กลีบใหญ่แตกพวงร่วงพู”

มะตادจึงเป็น ไม้ผลพื้นเมืองของจังหวัดปทุมธานี ที่ปัจจุบันยังคงมีหลงเหลืออยู่บ้าง และจะหมดไปจากปทุมธานี ถ้าไม่รู้จักอนุรักษ์ไว้

มะตادเป็นไม้ยืนต้น ลักษณะใบยาวเรียวยักษ์ ผิวเปลือกลำต้นเดาคร่าว มะติดชอบชื้นที่ดินเห็นยวปนทราระขอบอยู่ใกล้ลำต้น ใบเดาจะมีเส้นที่ตัดกันเป็นร่องลึกๆ หรือส่วนที่เพาะชำ ดินที่ใช้จะเพาะชำต้องเป็นดินเห็นยวปนทราระบบเปลือกมะพร้าว ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเพาะชำคือ เดือนสิงหาคม-กันยายน เมล็ดมะติดที่นำมาเพาะชำจะต้องรดน้ำให้ชุ่ม เนื่องจากมะติดชอบน้ำ จนมีรากและแตกยอด เลี้ยงตูปะมาณ 1-2 ปี จนต้นมะติดโตสูงประมาณ 1 เมตร จึงจะนำไปปลูกที่เตรียมไว้ ซึ่งเป็นคินเห็นยวปนทราระอยู่ใกล้ลำต้น มะติดจะออกดอกออกผลระหว่างฤดูฝนประมาณเดือนมิถุนายน-สิงหาคม และจะวางไข่ฟักออกดอกออกผลเดือนกันยายน ดอกของมะติดมีลักษณะเป็นสีขาว ดอกขยายกลับเบิกษรสวยงาม และมีกลิ่นหอม กลีบจะเป็นกาบที่ห่อหุ้มเมล็ดซึ่งเป็นส่วนที่มีประโภชน์ ในช่วงที่มะติดออกดอกออกผลในฤดูฝนซึ่งเป็น phenochuk ผลมะติดจะโดยรวมมีลักษณะอ่อน สวยงาม ชาวรามัญ หรือชาวมอญส่วนใหญ่ชอบปลูกต้นมะติด เนื่องจากผลมะติดสามารถนำมาแกงส้มหรือแกงคั่วส้มได้ (แกงส้มและแกงคั่วส้มต่างกันตรงที่มีกะทิกับไม่มีกะทิ) และเกษตรภาคแห้งใช้ต้นซึงกินแทนหน้าชาได้ ช่วยขับไขมันในเลือดบริสุทธิ์ ชาวรามัญจึงนิยมปลูกมะติดไว้และนำผลมะติดมาแกงจากกันถือว่าเป็นบุญกุศล แม้ว่าปัจจุบันต้นมะติดของจังหวัดปทุมธานี จะลดน้อยลงแต่ยังมีพื้นาที่ให้โดยเฉพาะบ้านมอญที่อยู่ริมน้ำ และเก้าอี้สำหรับชาวมอญติดหรือคนรู้จักที่เป็นชาวมอญท่านอาจมีโอกาสได้ชิมลิ้มรสแกงมะติด แกงพื้นเมืองของชาวมอญปทุมธานี หรือที่ชาวไทยทั่วไปเรียกว่ามะติดอีกอย่างหนึ่งว่า “แอปเปิลมอญ” เนื่องจากมีลักษณะคล้ายผลแอปเปิล หรือถ้าท่านจะหาซื้อผลมะติดได้ที่ตลาดเทศบาลเมืองปทุมธานีในช่วงฤดูฝนเดือนมิถุนายน-สิงหาคม ซึ่งจะมีการนำผลมะติดมาขาย

ແກນມະຕາດ (ແກນສົ່ມ)

ເຄື່ອງປຽງ ມະຕາດຜລງການ ຈຳກັດ 4-5 ຜລ ກຸ້ງສດ 1 ຂີ້ດ ໜູ້ສັບລະເວີຍດ 1 ຂີ້ດ ກະປີ ກະທິຍາມ
ຫ້ວຂອມແດງ ພຣິກແທ່ງ 5-7 ເໜັດ ນໍ້າປລາ (ເຄື່ອງປຽງກະໃຫ້ພອເໜາວສມກັນຈຳນວນແລະຄວາມອ່ວຍ)

ວິທີທຳ ມະຕາດສັບໄສຈານ ກຸ້ງສດ ໜູ້ສັບ ນຳພຣິກແກນແມລັດແຊ່້ນ້ຳ ປອກຫອມ ປອກກະເທິຍມ ແລ້ວ
ນຳໄສຄຣກໂຂລກໃຫ້ລະເວີຍດ (ຍັງໄນ້ນຳໄປຕັ້ງໄຟ) ນຳນໍ້າພຣິກທີ່ໂຂລກແລ້ວໄສ່ໜ້ອນ້ຳ ແກນນໍ້າພອຄວາມແລ້ວໄສ່
ພລມະຕາດທີ່ສັບຕັ້ງໄຟຈານເດືອດ ໄສ່ໜູ້ສັບ ກຸ້ງສັບຄນໃຫ້ເຂົາກັນ ເຫຍາະນໍ້າປລາຊີມຮສ ເປົ້້ວຍ (ອ່ອນ ຈຳກັດ
ມີຮສເປົ້້ວຍວ່ອຢູ່ແລ້ວໄວ້ມີເຕັກໃສ່ມະໝານ) ເຄີ່ມ ຈຳກັດ (ພວສມຄວາມ) ກລື່ນຂອງກຸ້ງ ໜູ້ ມະຕາດຈະຈຽງກັບລິ່ນໜ້າວນັບປະທານ
ຄ້າຈະແກນຄ່ວສົ່ມມະຕາດໃຫ້ໄສ່ທ້ວກທີ່ຮ້ອນ ໃນແກນ ສົມຮັດຕືລືຄວາມອ່ວຍອ່ອຍໃຫ້ຄູກປາກ ຈຶ່ງປັບຈາກເຕາ (ນຳລັງ
ຈາກເຕາ)

ວິທີຮັບປະທານ ຕັກແກນມະຕາດ (ແກນສົ່ມທີ່ວີແກນຄ່ວສົ່ມ) ຮາດໜ້າວນັ້ນແກນ ພອຊຸກຊົກ (ເລືັກນ້ອຍ)
ມີໜູ້ທຸດກະເທິຍມພຣິກໄທຢູ່ເປັນເຄື່ອງເຄີຍອ່ວຍມາຈານໜ້າວ່າມີດ້ວຍ

(ປະມວລ ວັດນວՐາຮະ ເຮືຍບເຮືຍ)

อำเภอลาดหลุมแก้ว

1. ประวัติสังเขปอำเภอลาดหลุมแก้ว

อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้ประกาศขึ้นเป็นอำเภอเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2459 นี เขตการปกครอง 6 ตำบล คือตำบลราชแหง ตำบลหน้าไม้ ตำบลคุขวาง ตำบลลาดหลุมแก้ว ตำบลบางหลวง ตำบลคุตัน ต่อมา พ.ศ. 2479 ทางราชการได้โอนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางกะดี (อำเภอเมืองปทุมธานี ปัจจุบัน) จังหวัดปทุมธานี มาขึ้นกับอำเภอลาดหลุมแก้วอีก 1 ตำบล ออำเภอลาดหลุมแก้วจึงมีเขตการปกครองเป็น 7 ตำบล ปี พ.ศ. 2488 ทางราชการได้เปลี่ยนชื่อตำบลในห้องที่อำเภอลาดหลุมแก้วรวม 2 ตำบล คือ ตำบลคุตัน เป็นตำบลบ่อเงิน และตำบลบ้านแหลมเป็นคลองพระอุดม ปัจจุบันอำเภอลาดหลุมแก้ว เป็นอำเภอทั้ง 2 มีเขตการปกครอง 7 ตำบล คือตำบลราชแหง ตำบลหน้าไม้ ตำบลลาดหลุมแก้ว ตำบลคุขวาง ตำบลบ่อเงิน ตำบลคลองพระอุดม

2. สภาพทั่วไป

อำเภอลาดหลุมแก้ว ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตัวจังหวัดปทุมธานี ที่ว่าการอำเภอลาดหลุมแก้ว เดิมตั้งอยู่ริมคลองราชแหง หมู่ที่ 4 ตำบลราชแหง ห่างจากจังหวัดปทุมธานี 16 กิโลเมตร ในปี 2517 ที่ว่าการอำเภอลาดหลุมแก้ว (เดิม) ถูกแนวน้ำทางหลวงแผ่นดิน ปทุมธานี-บางเลน จึงย้ายไปก่อสร้างห่างจากที่ว่าการอำเภอเดิมประมาณ 1,700 เมตร อยู่ริมถนนปทุมธานี-บางเลน ในเขตหมู่ที่ 1 ตำบลราชแหง มีอาณาเขต ติดต่อกับอำเภอและจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี อำเภอลาดบัวหลวง และอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอปากเกร็ด และอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อำเภอลาดหลุมแก้ว ปัจจุบันมีพื้นที่ 183.120 ตารางกิโลเมตร (ที่มา : บันทึกปกครองไทย ปี 2536)

3. ສັກເນົາພະນຸມປະເທດ

ອໍາເນວລາດຫຼຸມແກ້ວ ເປັນພື້ນທີ່ຮັບລຸ່ມ ແທນະກ່າກ່າວກ່າວກ່າວກ່າວກ່າວ ມີລຳຄລອງຕ່າງໆ ທລາຍຄລອງເຊື່ອມຕິດຕໍ່ອັກນ່າຍຄລອດ ເຊັ່ນຄລອງພຣະອຸດົມ ຄລອງບາງຫລວງ ຄລອງລາດຫຼຸມແກ້ວ ຄລອງບາງສະແກ ຄລອງຮະແໜ ຄລອງສາມວາ ຄລອງມາຫາໂພ໌ ຄລອງລາກຄ້ອນ ຄລອງທີ່ລຳຄັ້ງ ມີ 3 ຄລອງຄືອ

3.1 ຄລອງລາກຄ້ອນເປັນຄລອງກົ່ນເຂົາແດນຮະຫວ່າງອໍາເນວລາດຫຼຸມແກ້ວກັບອໍານາໂກໄກນ້ອຍຈັງຫວັດໜ້າທຸຽນ ໃນທີຕະວັນຕົກແລະທີຕ່ເໜືອ

3.2 ຄລອງພຣະອຸດົມ ເປັນຄລອງທີ່ກິ່ນແມ່ນ້ຳເຈົ້າພຣະຍາ

3.3 ຄລອງສົ່ງໜ້າໜ່າຍພຣະຖານ (ຄລອງສົ່ງໜ້າໝາຍໃໝ່) ເປັນຄລອງຫຼຸດ ເພື່ອຮອງຮັບໜ້າຈາກຄລອງພຣະຍາບັນລືອ ໃນໂຄຮງກາຣ່າລປຣທານພຣະຍາບັນລືອ

4. ກາຣປົກຄຣອງ

ອໍາເນວລາດຫຼຸມແກ້ວ ແບ່ງເຂົາກ່າວກ່າວກ່າວກ່າວກ່າວກ່າວ ເປັນ 7 ຕຳບລ ອື່ນດີຕຳບລຮະແໜ ຕຳບລໜ້າໄໝ້ ຕຳບລລາດຫຼຸມແກ້ວ ຕຳບລຄູ່ຫວາງ ຕຳບລຄູ່ບາງຫລວງ ຕຳບລບ່ອງເຈິນ ແລະຕຳບລຄລອງພຣະອຸດົມ 1 ສູ້ຂາວົບາລ 61 ມຸ່ງບ້ານ 6,714 ຄວ້າເວືອນແລະມີປະຊາກຮວມທີ່ສິ້ນ 35,393 ດາວ ຂາຍ 17,766 ດາວ ທັນີ້ 17,627 ດາວ (ທີ່ມາ: ບັນທຶກນັກປົກຄຣອງໄທ ປີ 2536) ແລະນາຍປະຈັກໝົດ ອົງວາກ ເປັນນາຍອໍາເນວລາດຫຼຸມແກ້ວບ້ານຈຸບັນ

5. ສກາພທາງເສດຖະກິຈ

ເນື່ອງຈາກພື້ນທີ່ຂອງອໍາເນວລາດຫຼຸມແກ້ວເປັນທີ່ຮັບລຸ່ມຈຶ່ງເໝາະກ່າກ່າວກ່າວກ່າວກ່າວ ຂອງອໍາເນວລາດຫຼຸມແກ້ວ ຈຶ່ງປະກອບອາຊີພທາງກາຣເກນົດ ໄດ້ແກ່

5.1 ກາຣທ່າງນາມ ສາມາດຖານາໄດ້ທີ່ນາປີແລະນາປັງ

5.2 ກາຣທ່າງສົ່ງໜ້າໝາຍ ສາມາດນັ່ງສົ່ງໜ້າໝາຍ ສົ່ງໜ້າໝາຍ ແລະສົ່ງໜ້າໝາຍ ແລະສົ່ງໜ້າໝາຍ ເຊັ່ນ ກລ້ວຍຫອມກລ້າຍນ້ຳວ່າ ມະພັງວ່າ ພລຍ

5.3 ກາຣເລື່ອງລັດວົງ ໄດ້ແກ່ ໂດ ກະບົວ ແພະ ພກະ ສຸກ ເປີດ ໄກේ ແລະຫ່ານ

5.4 ກາຣພະເລື່ອງລັດວົງນ້ຳ ເຊັ່ນປລາສວຍ ປລາເທົ່າ ປລາດຸກ ປລາຊ່ອນ ປລານິລ ພລຍ

นอกจากอาชีพทางการเกษตรแล้ว ทาง้านคุณภาพการอบรม และพาณิชยกรรมของอำเภอลาดหลวงแก้ว มีดังนี้ ร้านค้าเล็ก 350 ราย โรงสีข้าว 5 โรง โรงงานอุตสาหกรรม 30 โรง โรงเรียน 1 แห่ง (ขนาดเล็ก) ปั้มน้ำมัน 7 แห่ง อนาคร 3 อนาคร (ที่มา : สถิติข้อมูลการศึกษาการศาสนาและการวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2535 สำนักงานศึกษาธิการ อำเภอลาดหลวงแก้ว จังหวัดปทุมธานี)

6. การศึกษา

การศึกษาของอำเภอลาดหลวงแก้ว มีการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกโรงเรียนการศึกษาในระบบโรงเรียนมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีโรงเรียนทั้งหมด 25 โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ 23 โรง (เปิดเป็นโรงเรียนขยายโอกาส 3 โรง) โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 1 โรง (เป็นโรงเรียนลากา 1 โรง และกำลังก่อสร้างอีก 1 โรง) โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 1 โรง จำนวนครู อาจารย์ 336 คน นักเรียน 6,084 คน ในปี 2535

อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 จบประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 533 คน ต่อมัธยมต้น (ม.1) จำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 70.92 และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 364 คน ต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ที่อยู่ในอัตราต่อจากเนื่องจากนักเรียนส่วนหนึ่งนิยมมาเรียนที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีทั้งโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนอาชีวะของเอกชน และอีกส่วนหนึ่งอาจเดินทางเข้ามาเรียนในสถาบันเมืองกรุงเทพฯ (ที่มา : สถิติข้อมูลการศึกษาการศาสนา และการวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2535 สำนักงานศึกษาธิการอำเภอลาดหลวงแก้ว จังหวัดปทุมธานี)

สำหรับการศึกษานอกโรงเรียนนั้น อำเภอลาดหลวงแก้วมีกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิธีเรียนทางไกล ทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประถมศึกษานั้น มีกลุ่มนักศึกษา 2 กลุ่ม มีจำนวน 14 คน (กลุ่มเก่า 7 คน กลุ่มใหม่ 7 คน) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2 กลุ่ม จำนวน 159 คน (กลุ่มเก่า 91 คน กลุ่มใหม่ 68 คน) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 กลุ่ม จำนวน 72 คน (กลุ่มเก่า 51 คน กลุ่มใหม่ 21 คน) รวมนักศึกษากลุ่มวิธีเรียนทางไกล 245 คน (ที่มา : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี)

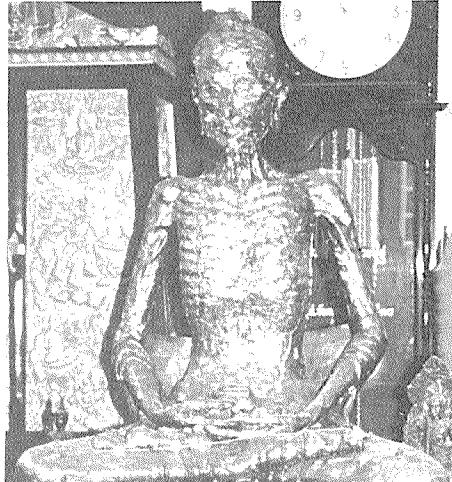
7. ศาสนา

อำเภอลาดหลุมแก้ว มีวัดทั้งหมด 15 วัด เป็นเมืองนากาย 13 วัด ธรรมยาตรา 2 วัด สำนักสงฆ์ 1 แห่ง วัดร้าง 1 วัด จำนวนพระภิกษุ 322 รูป สามเณร 88 รูป โรงเรียนพระปริยัติธรรมคุณย์กีฬาพระพุทธศาสนา วันอาทิตย์ 2 ศูนย์ และมัสยิด 6 แห่ง

8. วัฒนธรรมและสถานที่สำคัญ

ขบวนธรรมเนียมประเพณีของอำเภอลาดหลุมแก้วที่สืบทอดกันมาช้านาน ได้แก่ การตักบาตรพระ, ส่งกราเน็ต, ลอยกระทง และเพลงพื้นบ้าน สำหรับสถานที่สำคัญของอำเภอลาดหลุมแก้ว ได้แก่

8.1 วัดบัวขวัญ ที่วัดนี้มีพระพุทธรูปปางบำเพ็ญทุกข์กิริยา (พระพอม) สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 พร้อมกับพระพุทธรูปตามระเบียงวัดเบญจมบพิตร นอกจากนี้ยังมีแพลับพลาที่ประทับแรกนาขวัญใน

สมัยรัชกาลที่ 6 ที่เรียกว่า “คາລາແດງ” ซึ่งเดิมตั้งอยู่ที่วังพญาไท กรุงเทพมหานคร เป็นแพลับพลาไม้สัก หักหลังที่สวยงามและทรงคุณค่าทางสถาปัตยกรรม

8.2 วัดเจดีย์หอย ตั้งอยู่ที่หมู่ 4 ตำบลบ่อเงิน ห่างจากถนนสายป่าทุ่มธานี-บางเลน ประมาณ 10 กิโลเมตร สิ่งที่สนใจ คือเจดีย์หอยพันปี ซึ่งเป็นชากระเบลือกหอยนางรมขนาดใหญ่จำนวนมากที่นำมาเรียงกันเป็นรูปเจดีย์

นางาทศนะ

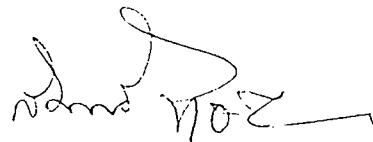
นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อคิดเห็น
ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ต่อโครงการห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”

โครงการห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เป็นห้องสมุดประชาชนประจำอำเภอ ที่กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานเอกชนได้ร่วมกันจัดสร้างขึ้นเนื่องในโอกาสเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสูดาย สยามบรมราชกุمارี ทรงเจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา ในปีพุทธศักราช 2534

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบในชนบท เป็นแหล่งความรู้ประจำอำเภอและหมู่บ้าน ตามแนวความคิดของการศึกษาตลอดชีวิต และการศึกษาเพื่อปวงชนที่มุ่งหวังจะให้ทุกคนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ เพื่อจะให้การศึกษามีส่วนสำคัญต่อการเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์แบบต่อไปในอนาคต

ในนามของกระทรวงศึกษาธิการ รู้สึกยินดีและภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ในครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้ร่วมกันจัดตั้งได้ครบถ้วนเป็นอย่างมาก ที่กำหนดไว้.

(นายสมพันธ์ ทองสมัคร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายโกวิท วรพิพัฒน์
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ในโครงการที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ในวันนี้กระทรวงศึกษาธิการมีความปิติยินดีและสำนักในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้านพันหาที่สุดมิได้

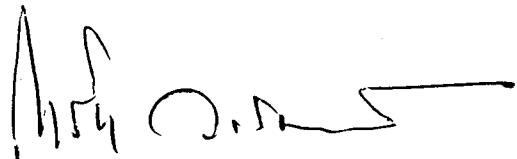
โครงการห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” จัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติในโครงการที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา เป็นการสนองพระราชปณิธานที่ทรงต้องการให้มี “ห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนหลากหลายสำหรับประชาชน”

นอกจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะทรงพระเมตตาพระราชทานพระราชานุญาตให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการโครงการจัดตั้งห้องสมุดประชาชนดังกล่าวแล้ว พระองค์ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “เฉลิมราชกุمارี” อีกด้วย นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าฯ แก่กระทรวงศึกษาธิการและแก่พสกนิกรชาวไทยทั่วทุกถิ่น

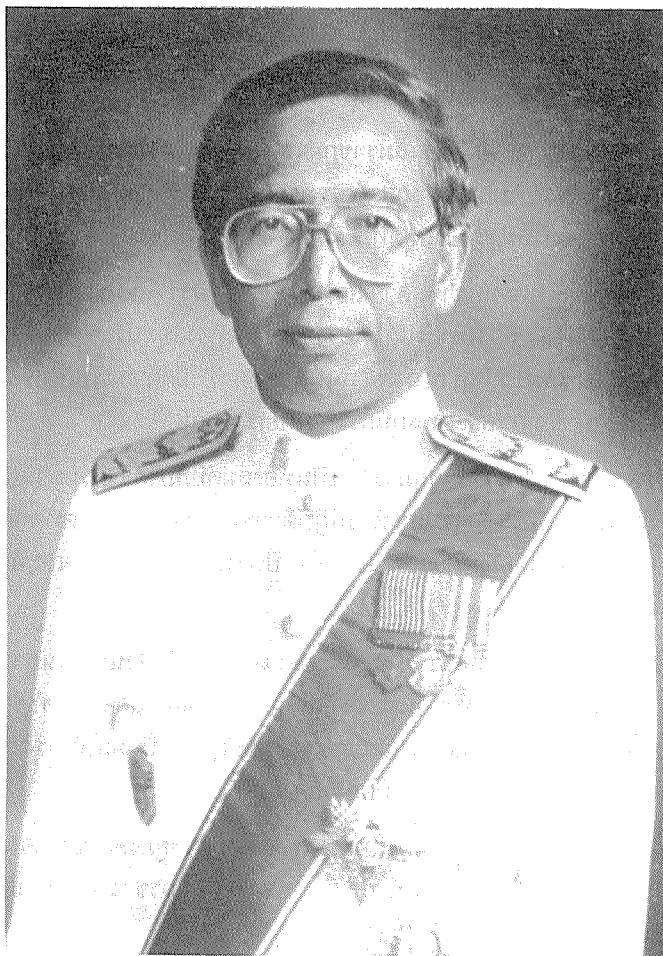
ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เป็นห้องสมุดที่มีบริการครบถ้วนสมบูรณ์เป็นระบบพร้อมด้วยสิ่งพิมพ์ สื่อนิทรรศการ และห้องปฏิบัติการทางภาษาและโสตทัศนศึกษา ประชาชนสามารถใช้เพื่อศึกษาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง นับเป็นแหล่งที่จะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของประชากรได้อย่างแท้จริง

ในนามของกระทรวงศึกษาธิการ ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ทั้งท่านผู้บริจากที่ดิน ทุนทรัพย์ วัสดุครุภัณฑ์ หนังสือเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนทั้งท่านผู้ช่วยและเวลา กำลังแรง กำลังสติบัญญາ เป็นผลให้โครงการนี้ดำเนินได้ด้วยดีตามเป้าหมาย และจะเป็นแบบอย่างของการพัฒนาห้องสมุดต่อไป

วาระนี้ ขอฝากเราทั้งหลายจงตั้งจิตอธิษฐานด้วยพระพรชัยมงคล ขอให้องค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผู้ทรงเป็นที่รักที่เติบใหญ่ของพสกนิกรชาวไทยทุกคน ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

(นายโกวิทย์ วรพิพัฒน์)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ดร.รุ่ง แก้วเดง
อธิบดีกรมการศึกษาอกโรงเรียน

ข้อคิดเห็นของ
อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

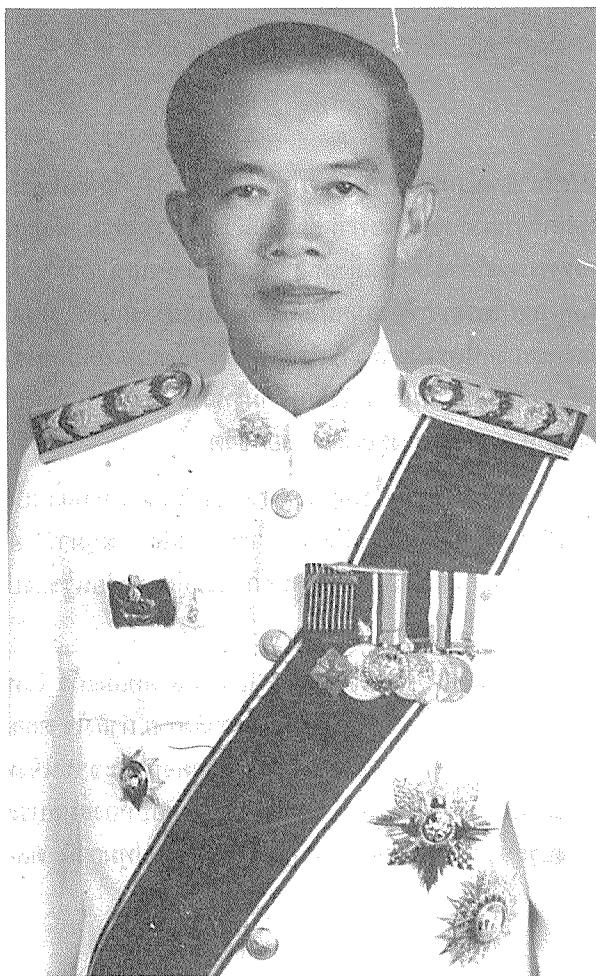
นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่ประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงสนพระทัย พระราชทานคำแนะนำและความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านการพัฒนาห้องสมุดมาโดยตลอด พระองค์ท่านได้ทรงเล็งเห็นความสำคัญของบทบาทห้องสมุดที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทย โครงการห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” นับเป็นพระราชปณิธานที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของพระองค์ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้มีห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนหลากหลาย อันได้แก่ หนังสือสำหรับเด็ก หนังสือธรรมะ หนังสือความรู้ทั่วไป ฯลฯ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนที่จะใช้ในการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

กรมการศึกษานอกโรงเรียนนี้สืกษาขึ้นในพระมหากรุณาธิคุณ และสถาปนาเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสสนับสนุนพระราชดำริในโครงการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานีแห่งนี้ขึ้น เพื่อให้ห้องสมุดแห่งนี้เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ของประชาชนในอำเภอลาดหลุมแก้ว ต่อไป

ในการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานีแห่งนี้ คงจะลำเร็วไม่ได้หากปราศจากความร่วมมือและการสนับสนุนทั้งกำลังกาย กำลังใจ ตลอดจน ทุนทรัพย์จากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชน ตลอดจนประชาชนจังหวัดปทุมธานี ซึ่ง กรมการศึกษานอกโรงเรียนขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบห้องสมุดประชาชนแห่งนี้ เพื่อ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของประชาชนในอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ตลอดไป

๕๐.—

(นายรุ่ง แก้วแดง)
อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ร้อยเอกศรีรัตน์ หริรักษ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

สารผู้ว่าราชการจังหวัด

การศึกษาหาความรู้มีได้มีในเพียงชั้นเรียน และมิได้จบเพียงสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย เท่านั้น เพราะภายนอกได้โลกกว้างนี้มีสิ่งที่เรียนไม่ทราบอยู่อีกมาก ตลอดทั้งเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาด้วย สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปศึกษาด้านคัวเพิ่มเติมความรู้และประสบการณ์ได้โดยง่าย ด้วยการใช้บริการจาก “ห้องสมุดประชาชน” เพราะเป็นสถานที่รวมไว้ซึ่งวิชาการ ถึงมีสาระน่ารู้และบันเทิงนานับการแห่งหนึ่งของชุมชน

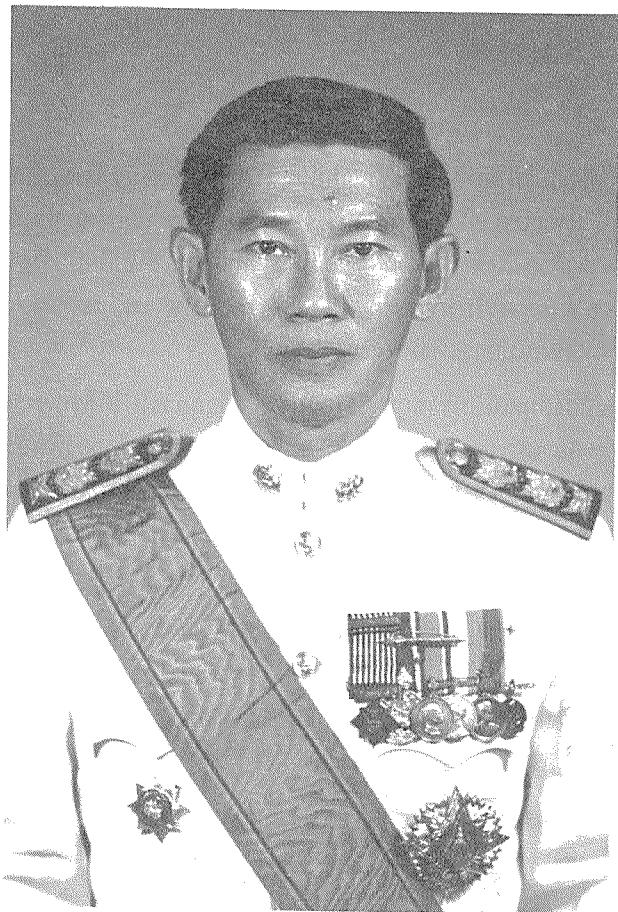
การก่อสร้างห้องสมุดเฉลิมราชกุمارีแห่งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยพระบารมีแห่งองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี และด้วยความร่วมมือร่วมใจของชาวจังหวัดปทุมธานี หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพราะต่างมีวัตถุประสงค์สร้างห้องสมุดเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี เนื่องในมหามงคลชัยเจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา

ผมหวังว่า ทุกท่านจะช่วยกันพัฒนา รักษาห้องสมุดนี้ ให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ทรงคุณค่า และใช้ประโยชน์จากห้องสมุดแห่งนี้ให้มากที่สุด เพื่อสร้างภูมิธรรม ภูมิปัญญา โลกทัศน์แก่ ตนเองให้กวางไกลยิ่งขึ้น อิกทั้งเป็นการเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ผู้ทรงโปรดการอ่านและไฟพระทัยศึกษาอยู่เป็นเนื่องนิตย์

ร้อยเอก

(ครีวัฒน์ หริวักษ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

นายทรงวุฒิ งามมีศรี
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

“ดีใจที่ได้เห็นห้องสมุดเกิดขึ้นกลางชนบท ห้องสมุดเป็นชุมทรัพย์แห่งปัญญา คนใดอ่านมากก็อ้วว่า
บันทิต
อย่างเห็นคนไทยทุกคนเป็นบันทิต บ้านเมืองจะໄี้เจริญรุ่งเรือง เพราะคนเหล่านี้”

(นายธนนุष นามมีศรี)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

28 มิ.ย. 2536

นางนิพัทธา ออมรัตต์นเมธा
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

– ผู้ที่มีวินัยในตนเอง รู้จักรากурсิกา ภารกิจ ระเบียบกฎหมาย ปฏิบัติตามมาตรฐานต่อไปนี้
ยึดมั่นในหลักการของศาสนา และคุณธรรม

– ผู้ที่มีใจใฝ่ศึกษา ค้นคว้า รักการอ่าน-คิด-ถาม-เขียน อันเป็นป่าเกิดของภูมิปัญญา ความคิดริเริ่ม
ภาวะสร้างสรรค์

– ผู้ที่มีจิตใจ ทัศนคติ อุดมการณ์ ตามหลักการประชาธิปไตย และนำไปใช้ทั้งด้านส่วนตัว
สังคม และการงาน จนสามารถนับได้ว่าเป็นผู้มีและใช้ชีวิตตามหลักประชาธิปไตย

– ผู้ที่ยึดมั่น ครองถือ ปกป้องและรักษาไว้ยิ่งชีวิต ซึ่งระบบการปกครองประชาธิปไตย อันมี
พระมหากรุณาธิรัตน์เป็นประมุข

– ผู้ที่เคารพ เทอดุ Gunn จงรักภักดี พร้อมพลีชีพเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และพระ-
ราชน后เจ้า

ผู้นั้น คือคนไทยที่มีคุณภาพ คนดีที่ชาติต้องการ และเป็นทรัพยากรอันมีค่าสูงสุดของ
ประเทศไทย ผู้ที่จะสร้างความเจริญและมั่นคงให้แก่เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง ทุกระดับ
ของประเทศ

ประเทศไทยจะพัฒนา起來ทุกระดับได้ด้วยประชาชนที่มีคุณภาพ และการศึกษาคือ เครื่องมือ
และลืออันทรงประลักษณ์สูงสุด ในการพัฒนาและสร้างเสริมคุณภาพประชาชน

“ห้องสมุด” เปรียบเสมือนชุมคลังแห่งปัญญา อันเป็นศูนย์รวมของความรู้ ความคิด ประสบการณ์
และพลังสมอง อันถ้าเลิกและหลากหลาย

“ห้องสมุด” เปรียบเสมือนสถานที่อันอบอุ่นด้วยบริการ ศูนย์รวมแห่งแสงสว่าง ส่องชีวิตและ
ศูนย์ผลิตคุณภาพของคน

ดังนั้น การที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระราชนานมัย
ประชาน “เฉลิมราชกุمارี” ให้แก่ชาวจังหวัดปทุมธานี และข้าราชการ ตลอดจนพลสกนิกรชั้นจงรักภักดี
เคารพเทอดุ Gunn ในพระองค์ท่าน ได้ร่วมกันโดยเสถียรพระราชนิคุณ เพื่อสร้างสรรค์ให้ห้องสมุดนี้สมบูรณ์
ยิ่งๆ ขึ้น นั้น เปรียบได้ว่า พระองค์ทรงพระราชนานแสงประทีปสองชีวิต คลังแห่งสมองและ
ปัญญาพลังแห่งศรัทธาในการเจียรนัยประชาชน โดยพัฒนาเสริมสร้างคุณภาพชีวิต อันแสดง

ให้เก็บเนอย่างเด่นชัด ซึ่งความรัก ความห่วงใย ความเมตตา ของพระองค์ ที่ทรงมีและมอบแด่ประชาชน ทุกเพศทุกวัยของจังหวัดปทุมธานี และพสกนิกรชาวไทยทุกคน

ข้าราชการและประชาชนชาวจังหวัดปทุมธานีทุกคน ควรน้อมถวายความกตัญญูตอบแทนความ ใจรักภักดี และเทอตไว้เหนือชีวิตซึ่งพระองค์ท่าน อันจะพิสูจน์ได้ในการข้างหน้าว่า ทุกคนจะพร้อมเพียง กันในการร่วมกันบริหารและจัดให้มีการบริการทุกรูปแบบอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้ห้องสมุด ประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” แห่งนี้เป็นสิ่งบัตถลักษณะและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชาวจังหวัดปทุมธานี อย่างลึกซึ้งตลอดไป

ห้องสมุดแห่งนี้ จะเป็นศูนย์รวมน้ำใจและเป็นสมบัติของชาวจังหวัดปทุมธานีทุกคน

ณ<-->

(นางนินพท Rotha ออมรัตนเมธा)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

**ข้อคิดเห็นสำหรับห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี**

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว เกิดความร่วมแรงร่วมใจของหน่วยงานภาครัฐ ธุรกิจเอกชน และประชาชนในพื้นที่ที่มีความสำนึกรักในพระราชบุพถาย และพระปริชาสามารถแห่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี จึงมีความตั้งใจอย่างมุ่งมั่นร่วมกันในการที่จะจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” แห่งนี้ขึ้นเพื่อถวายเป็นราชลักษณะ

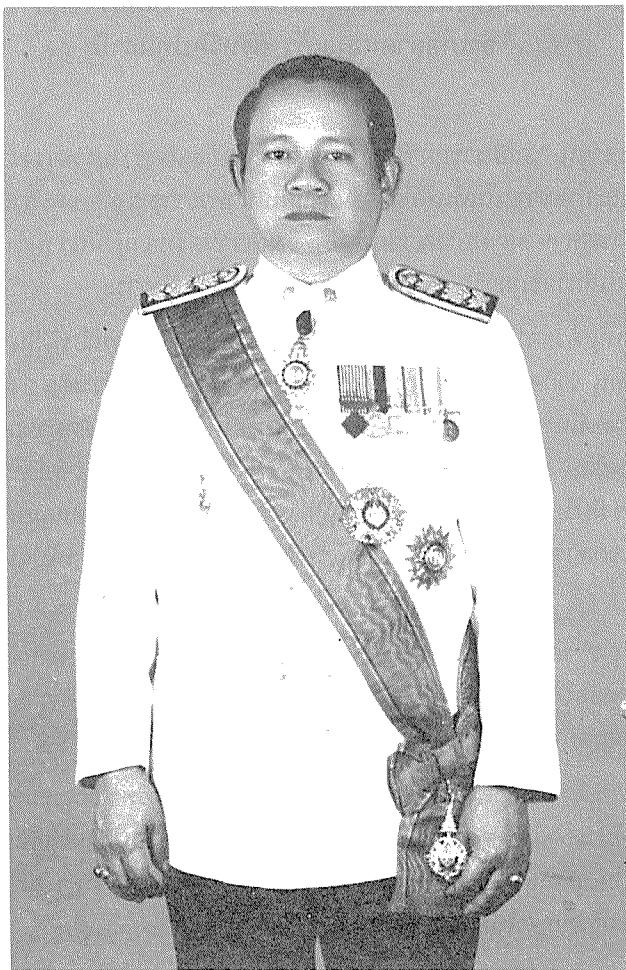
ธนาคารไทยพาณิชย์ ตัวยิงความสนับสนุนของคณะกรรมการและคุณประเสริฐ วงศิน ประธานกรรมการผู้บริหาร ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด รับอุปถัมภ์การจัดสร้างด้วยการบริจาคทุนประเดิม 2 ล้านบาท และได้ให้ความอนุเคราะห์อย่างต่อเนื่องนานปักการ ตั้งแต่การมอบหมายให้ผู้บริหารมาติดตามการดำเนินงานเป็นระยะๆ การบริจาคทรัพย์สิน ลิ่งของ การออกแบบ ตกแต่งภายใน ตลอดจนการจัดนิทรรศการ ด้วยความมุ่งหวังที่จะให้ห้องสมุดฯ มีบริการที่เพียบพร้อมสมบูรณ์ อำเภอและสุขุมวิท ลาดหลุมแก้ว ได้แสดงให้เห็นได้ที่ตั้งที่เหมาะสมใจกลางชุมชน สะดวกต่อผู้มาใช้บริการ ทั้งยังได้ให้ความสนับสนุนในการปรับปรุงบูรณะ

คณะกรรมการ พ่อค้า ประชาชน ภายนอกจังหวัดภายนอกได้การนำของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และรองผู้ว่าราชการจังหวัดได้ร่วมแรงร่วมใจบริจาคเงินสนับสนุนการจัดตั้ง และให้ความร่วมมือจัดกิจกรรมนิทรรศการภายนอกห้องสมุด จนมีความพร้อมที่จะเปิดบริการได้ในวันนี้

ในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارีทรงมีพระมหากรุณาธิคุณเล็งจาระราษฎร์ดำเนินเป็นองค์ประธานประกอบพิธีเปิดในวันนี้ จึงยังคงมีความตั้งใจให้ห้องสมุดฯ แห่งนี้เป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องอย่างหาที่เปรียบมิได้ และย้อมเป็นเสมือนดวงประทีปที่จะฉายนำความหวังและความเจริญมาสู่ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” และการศึกษาในอำเภอลาดหลุมแก้วสืบต่อไป

นาย ณรงค์

(นางกฤษณา วรรณณ ณ อุยธยา)
รองอธิบดีกรมการศึกษาอุตสาหกรรมเรียน

ร.ต.พิเชษฐ์ มากช่วย
รองอธิบดีกรมการศึกษาอกรโรงเรียน

ข้อคิดเห็น

ของ

ว่าที่ ร.ต.พิเชษฐ์ มากช่วย
รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนดจัดให้มีขึ้นในทุก จังหวัดนั้น เป็นสิ่งที่ทรงคุณค่ายิ่ง ทั้งนี้ เพราะ

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เป็นสมேือนหนึ่งผู้แทนพระองค์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ที่ได้ประทับอยู่ใกล้ชิดประชาชน การที่ประชาชนได้เข้าไปศึกษาหาความรู้ จากห้องสมุด “เฉลิมราชกุمارี” จึงเปรียบเสมือนได้เข้ามาเป็นบุญคุณบทอย่างใกล้ชิด ให้เห็นความวิริยะ อุตสาหะและการฝึกษาหาความรู้อย่างมีข่ายด้วยยั่งของพระองค์ท่าน ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ควรแก่การเริญ รอยตามพระยุคลบุปเป็นอย่างยิ่ง และยังเป็นสิ่งเดือนใจให้รำลึกถึงพระปรีชาสามารถของพระองค์ท่าน เกิดแรงจูงใจ ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของตนเองและอาชีวะนให้ดียิ่งขึ้นตลอดไป

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เป็นสิ่งแสดงถึงความจงรักภักดีของประชาชนในจังหวัด ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันสูงสุด ผลของความจงรักภักดีและความร่วมแรงร่วมใจกันนี้ จะส่งผลต่อการศึกษาของประชาชนชาวไทยและประเทศชาติในอนาคต

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ยังเปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยที่ทุกคน ทุกชนชั้นสามารถเข้า ไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ตามใจปรารถนา เมื่อเข้าไปแล้วก็จะเกิดความรู้สึกว่าเป็นสุขเบรียบประดุจอยู่ ภายใต้ร่มพระบารมีของพระองค์ท่าน การเข้าไปศึกษาค้นคว้าก็จะรู้สึกว่าในโลกนี้ยังมีหลายล้านอย่างที่เรา ยังไม่รู้มาก่อน นับว่าเป็นโฉมทางคิดคำล่าหัวรับประชาชนในจังหวัดและอำเภอที่มีห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ซึ่งเป็นสมேือนเครื่องบ่งชี้ความมีคุณภาพของประชาชนที่มองเห็นความสำคัญของ การศึกษาและการรักษาอนธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเองไว้ให้สืบทอดต่อไปยัง ลูกหลานไทยในอนาคตด้วย

ประชาชนลادหาดหลุมแก้วปทุมธานี ต้องถือว่าเป็นโชคดีอันมหาศาล เป็นเรื่องภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาส ร่วมกันเป็นเจ้าของห้องสมุดนี้ เป็นเครื่องบ่งบอกถึงคุณภาพและคุณภาพของประชาชนอำเภอ จังหวัดนี้ ด้วยเช่นเดียวกัน

ดร.ทองอุ่น แก้วไทร��
รองอธิบดีกรมการศึกษาอกโรงเรียน

ข้อคิดเห็น

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี รูปธรรมของความร่วมมือร่วมใจระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนจังหวัดปทุมธานี ที่ช่วยกันสร้างขึ้นเพื่อสนองพระราชปณิธานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ที่ทรงต้องการให้มี “ห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบถ้วนหลากหลาย สำหรับประชาชน”

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว แม้จะอยู่ไม่ไกลจากชานเมืองนัก แต่ก็อยู่กับผู้คนและชุมชนกลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมของชนบท การกิจสำคัญของห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว ก็คือ การบริการการเรียนรู้ด้านข่าวสารข้อมูลที่ผลิตโดยนักเขียน หมายเหตุ บทความ แนะนำ รวมทั้งการให้ความสำคัญ กับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีปัญญาออกแบบอยู่ตลอดเวลา สำหรับผู้ที่พร้อมจะเก็บเกี่ยวเรามาใช้เป็นคุณค่าของชีวิต

กระผมขอแสดงความชื่นชมกับความสำเร็จอย่างดีเยี่ยมของชาวอำเภอลาดหลุมแก้วครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ขอให้ชาวจังหวัดปทุมธานีจงภาคภูมิใจ ช่วยกันดูแลรักษาและพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ห้องสมุดประชาชนแห่งนี้ เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองและชุมชนและส่งเสริมให้บุตรหลานได้มาใช้ประโยชน์จากห้องสมุดประชาชนด้วย เพื่อให้ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เป็นศูนย์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ สามารถส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรได้อย่างแท้จริง

(นายทองอยู่ แก้วไทรยะ)
รองอธิบดี กรมการศึกษานอกโรงเรียน

นายพรสนอง ตุ้จินดา
กรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารไทยทันDEMCO จำกัด

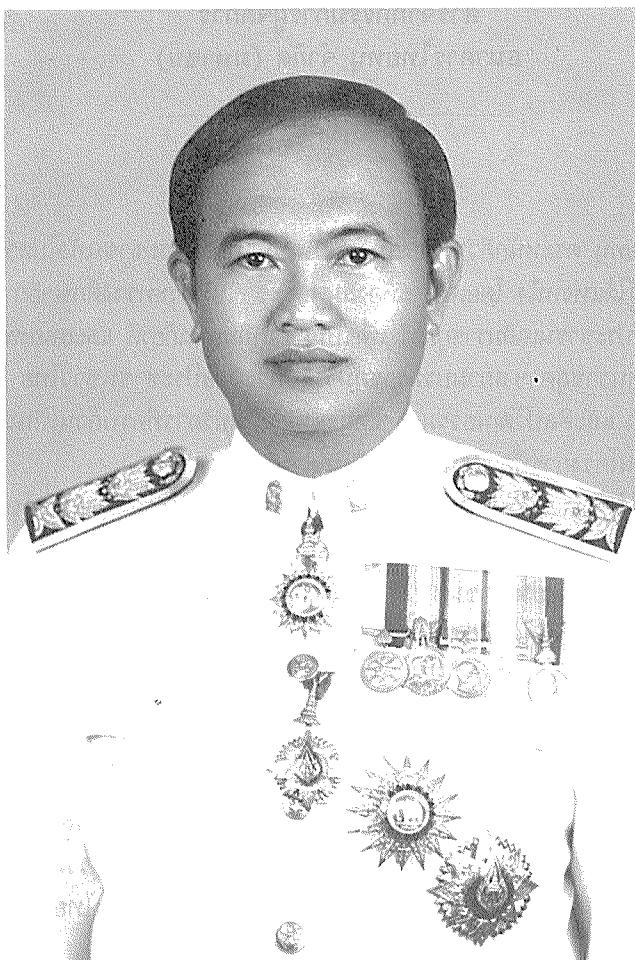
สารจากกรรมการผู้จัดการ
ธนาคารไทยกนุ จำกัด (มหาชน)

ธนาคารไทยกนุ ตระหนักดีว่า ห้องสมุดชุมชนเป็นแหล่งที่ประชาชนทั่วไปสามารถใช้ประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ได้แห่งหนึ่ง โดยเฉพาะห้องสมุดประชาชนที่กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งขึ้นตามโครงการสร้างห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุمارี เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ และสนับสนุนภารกุณานิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ที่ทรงมีต่อประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมการศึกษา และศิลปวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละแห่งจะให้บริการที่ครบถ้วนเป็นระบบแต่ก่อต่างหาก ห้องสมุดทั่วไป จึงเป็นโครงการที่ควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง

ธนาคารจึงได้เข้าร่วมสนับสนุนโครงการนี้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี ทรงมีพระชนมายุครบ 3 รอบพระนักษัตร ในปี พ.ศ. 2534 ที่ผ่านมา และเพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวลาดหลุมแก้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับเยาวชนซึ่งจำเป็นต้องมีแหล่งศึกษาหาความรู้ จึงได้ใช้ประโยชน์จากห้องสมุดแห่งนี้ได้เป็นอย่างดี

(พรสันงค์ ตุ้ยจินดา)

กรรมการผู้จัดการ
ธนาคารไทยกนุ จำกัด (มหาชน)

นายอุฤทธิ์ บุญมาก
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดปทุมธานี

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาเร” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้ดำเนินการสำเร็จลุล่วงด้วยดี ก็ด้วยความจริงกักษ์ของประชาชนจังหวัดปทุมธานี และผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่องค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมาเร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาวนาคราไทยพนุ จำกัด (มหาชน) ได้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินสองล้านบาท สมทบทุนการก่อสร้างอาคาร รั้ว และครุภัณฑ์ภายใน ฉะนั้น ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาเร” อำเภอลาดหลุมแก้ว จึงเป็นประโยชน์อย่างสูงแก่ประชาชนชาว จังหวัดปทุมธานีและใกล้เคียง ที่จะมีโอกาสเก็บรวบรวม แหล่งเรียนรู้ เพิ่มพูนสมรรถนะ และทักษะด้านต่าง ๆ ของตนเองให้ทันยุค ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการรัฐ บริการห้องสมุดประชาชน ควรตระหนักรถึงผลที่จะเกิดขึ้นที่ประชาชนจะนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นสำคัญ

ด้วยพระราชมหัศจรรย์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมาเร ปกเกล้าฯ และความ จริงกักษ์ของปวงชนชาวที่พร้อมใจกันร่วมสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาเร” ภาย เป็นราชสักการะในโอกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 3 รอบ จึงเป็นที่มั่นใจว่าห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาเร” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จะมีวิัฒนาการที่ดียิ่ง ๆ ขึ้น เป็นศูนย์การเรียน ที่เพิ่มคุณค่าแก่ชีวิตองเด็ก เยาวชนและประชาชนทุกเพศทุกวัย อย่างแท้จริงสืบไปชั่วกาลนาน

(นายอุฤทธิ์ บุญมาก)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาอุรุโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก

ประกาศจังหวัดปทุมธานี
เรื่อง การจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”

ตามที่จังหวัดปทุมธานี ได้รับความเห็นชอบจากการศึกษาอกโรงเรียน ให้จัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว ประจำปีงบประมาณ 2534 นั้น อาศัยระเบียบ
การศึกษาอกโรงเรียน ว่าด้วยห้องสมุดประชาชน พ.ศ. 2529 หมวด 2 ข้อ 6 และข้อ 8 จังหวัดปทุมธานี
จึงประกาศจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ขึ้นโดยใช้ชื่อว่า ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”
อำเภอลาดหลุมแก้ว ตั้งที่ถนนปทุมธานี-บางเลน ตำบลระแหง จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่วันประกาศนี้
เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2534

ร้อยตรี

(โภมินทร์ สีบวิเศษ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

ถนนจักรพงษ์ กท. 10200

24 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง อนุญาตให้ใช้ที่ดินราชพัสดุเพื่อปลูกสร้างห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุمارี อำเภอลาดหลุมแก้ว
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุมธานี ที่ ปท 0003/26083 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2534
สิ่งที่ลงมาด้วย สำเนาหนังสือกรมธนารักษ์ ที่ กค 0407/1664 ลงวันที่ 24 ก.พ. 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนขอใช้ที่ดินราชพัสดุแปลงหมายเลขบейน ที่ ปท.5 (บางส่วน) ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ 3-1-60 ไร่ เพื่อปลูกสร้างห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุمارี โดยมีลิ้งปลูกสร้างในที่ดินบริเวณนี้คือ บ้านพักนายอำเภอลาดหลุมแก้วหลังเก่า ห้องสูบน้ำ ห้องน้ำ ห้องน้ำ และส้วม ที่ดินดังกล่าวกรรมการปกครองได้ส่งคืนให้กรมธนารักษ์ เพื่อนำมาจัดให้สุขาภิบาลระแหงเข้า เนื้อที่ 2-2-34 ไร่ และกรมธนารักษ์ได้ดำเนินการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะของที่ราชพัสดุ เนื้อที่ 2-2-34 ไร่ เสร็จแล้ว ต่อมาสุขาภิบาลระแหงขอสละสิทธิ์การเข้า ประกอบกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนขอใช้ที่ดินราชพัสดุดังกล่าวข้างต้น พื้นที่ทั้งปัจจุบันเป็นประมาณในการดำเนินการแล้ว จังหวัดจึงเห็นควรอนุญาตให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนใช้ประโยชน์ได้ ส่วนลิ้งปลูกสร้างในที่ดินจะดำเนินการให้ส่วนราชการที่ครอบครองใช้ประโยชน์รื้อดอนออกไป จึงขอให้กรมธนารักษ์พิจารณา นั้น

กรมธนารักษ์ได้ตรวจสอบหลักฐานเบื้องต้นที่ราชพัสดุดังกล่าวข้างต้นแล้ว ปรากฏว่ากรรมการปกครองได้ส่งคืนที่ราชพัสดุให้กรมธนารักษ์ เนื้อที่เพียง 2-2-34 ไร่ เท่านั้น ส่วนเนื้อที่ที่เหลือ จำนวน 0-3-26 ไร่ ยังมิได้ส่งคืน จึงยังคงอยู่ในความควบคุมของกรรมการปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การขอใช้ที่ราชพัสดุเป็นไปโดยถูกต้อง กรมธนารักษ์จึงอนุญาตให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนใช้ที่ดินราชพัสดุดังกล่าวข้างต้น เพื่อก่อสร้างห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุمارี อำเภอลาดหลุมแก้ว เฉพาะส่วนที่กรรมการปกครองส่งคืนกรมธนารักษ์แล้ว เนื้อที่ 2-2-34 ไร่ ก่อน โดยมิจึงอนุญาต ตามสำเนาหนังสือกรมธนารักษ์ถึงกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่แนบท้ายร่วมนี้ ขอให้จังหวัดหมายเหตุการใช้ประโยชน์ใน ทະเบียนที่ราชพัสดุทางจังหวัดให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง และขอให้ประ姗งงานกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนให้ปฏิบัติตาม เนื่องจากที่กรมธนารักษ์กำหนดไว้โดยเคร่งครัดทุกประการ สำหรับที่ดินราชพัสดุส่วนที่เหลือประมาณ 0-3-26 ไร่ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของกรรมการปกครองนั้น กรมธนารักษ์ได้ออกให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนขอทำความตกลงกับ กรรมการปกครองเพื่อให้ความยินยอมในการเข้าใช้ประโยชน์ เมื่อกรรมการปกครองให้ความยินยอมแล้ว กรมธนารักษ์จึงจะพิจารณาอนุญาตให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนใช้ที่ดินราชพัสดุเพิ่มเติมต่อไป

อันนี้ สิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในที่ดินราชพัสดุดังกล่าว เป็นกรรมการศึกษา nok Wongreyen มีได้แจ้งความประสงค์ขอใช้ประโยชน์ ก็ขอให้จังหวัดเร่งดำเนินการรื้อถอน และนำวัสดุที่ได้จากการรื้อถอน ประมูลขายนำเงินส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายกรุงไกร ภัทรโภมล)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมธนารักษ์

กองที่ราชพัสดุ
โทร. 2817863
โทรสาร 2800767

ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี
ถนนปทุมธานี-สามโคก
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

25 กุมภาพันธ์ 2536

เรื่อง ขอพระราชทานกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุਮารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหุ่มแก้ว จังหวัดปทุมธานี
เรียน ราชเลขาธุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนผังบริเวณห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” จำนวน 1 ชุด

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับพระราชทานพระราชนูญาตให้ดำเนินการโครงการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุമารี ในโอกาสทรงมีพระชนมายุ 3 รอบพระนักรัชต์ นั้น

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้ดำเนินการตามโครงการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ที่อำเภอลาดหุ่มแก้ว จังหวัดปทุมธานี การปรับปรุง ตกแต่งบริเวณภายในและรอบอาคาร คาดว่าจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ ภายในเดือนพฤษภาคม 2536 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดปทุมธานีมีความพร้อมที่จะดำเนินการเปิดให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ใช้บริการห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหุ่มแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้ทันที

เพื่อความเป็นสิริมงคลและความจงรักภักดีที่พสกนิกรชาวจังหวัดปทุมธานี มีแด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุമารี ผู้ทรงเป็นมิ่งขวัญของชาติไทยทั่วมวล จังหวัดปทุมธานี จึงขอพระราชทานกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุമารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2536 เป็นต้นไป จะเป็นวันเวลาใดแล้วแต่จะทรงโปรดฯ

จังหวัดปทุมธานี จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาทำความเข้าใจกราบบังคมทูลทรงทราบผ้าละของพระบาท ด้วย หากมีพระราชดำริประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้จังหวัดปทุมธานีทราบเพื่อดำเนินการต่อไป จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยเอก

(ศรีรัตน์ หรรษกษ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
โกร., โกรสาร 5012137

หมายเหตุ

หากจัดให้มีผู้เข้าเฝ่าย ทูลเกล้าฯ ถวายเงินหรือเข้ารับพระราชทานของที่ระลึก ขอให้จัดจำนวนผู้เข้าเฝ่าย ไม่เกิน 100 คน

รด 0007/1694

ส่วนจิตรลดา กทม. 1030

27 พฤษภาคม 2536

เรื่อง เสด็จฯ ทรงเป็นประธานเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี
อ้างถึง หนังสือที่ ปท 0027/14466 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2536

ตามที่มีหนังสืออี้ให้นำความกราบบังคมถูล ขอพระราชทานอันเชิญสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุمارี เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธานเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2536 เป็นต้นไป สวนจะเป็นวันและเวลาใดสุดแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ให้นำความกราบบังคมถูลทราบมาล่วงของพระบาทแล้ว ทรงรับเชิญเด็จฯ ในวันศุกร์ที่ 6 สิงหาคม 2536 ส่วน เวลา ขอได้โปรดติดต่ออันเจ้าหน้าที่กองพระราชพิธี สำนักพระราชวัง และเจ้าหน้าที่กรมราชองค์รักษ์ เพื่อร่วมกันพิจารณา จัดทำกำหนดการต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ท่านผู้หญิงนันนิตร์ วนิภกุล)
ราชเลขาธุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชชนนีนาถ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

กองงานในพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุمارี
โทร. 2821182, 2811111 ต่อ 9274, 36

ร่างกำหนดการ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
ในวันจันทร์ที่ 30 สิงหาคม พุทธศักราช 2536

- เวลา 10.50 น. – รถยนต์พระที่นั่งถึงห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี (ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ผู้รับเสด็จ)
- เสด็จฯ เข้าสู่พลับพลารพี
 - ทรงจุดธูปเทียน เครื่องนมัสการบูชาพระรัตนตรัย
 - ทรงศีล (พระราชทานและประทานสงฆ์ถวายศีล)
 - อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียนทูลเกล้าถวายสูจิบัตรและหนังสือพิมพ์เปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กราบบังคมทูลรายงานการก่อสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว และขอพระราชทานนายญี่ญี่เสด็จฯ ทรงประกอบพิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”
 - เสด็จฯ ไปยังแท่นทรงกดปุ่มเปิดประตูลมป้ายห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” (พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคถา ชาวพนักงานล้วนชื่องชัย พระโคมลังษ์ แตรดุริยางค์)
 - ทรงปลูกต้นไม้ “ต้นมะตادة”
 - เสด็จฯ เข้าสู่พลับพลารพี
 - ทรงประเคนจตุปัจจัยไทยธรรม (พระสงฆ์ถวายอนุโมทนา)
 - ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี กราบบังคมทูลเปิดผู้มีจิตศรัทธาเข้าฝ่าย รับพระราชทานเชิญสมนาคุณ (113 ราย)

- ทรงกราบที่หน้าเครื่องน้ำสกการ
 - เสด็จฯ ทอดพระเนตรนิทรรศการภายนอกอาคาร และทรงลงพระนามวิชัยใน แผ่น
ศิลปะอ่อนและสมุดเยี่ยม
 - เสด็จฯ เยี่ยมราชภูมิ
 - ประทับรถยนต์พระที่นั่งเสด็จพระราชดำเนินกลับ
- หมายเหตุ การแต่งกาย แต่งเครื่องแบบปกติขาว หรือปกติกากีคอพับ

คำกราบบังคมทูล
นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประธานเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
วันจันทร์ที่ 30 สิงหาคม พุทธศักราช 2536

ขอพระราชทานกราบบังคมทูลกราบฝ่าละอองพระบาท

ข้าพระพุทธเจ้า นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
พร้อมด้วยคณะกรรมการอำนวยการจัดสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” คณะ
ข้าราชการ และประชาชนทุกคนต่างสำนึกรักในพระมหากรุณาธิคุณ ที่ได้ฝ่าละอองพระบาท
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน ในพิธีเปิด
ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ในวันนี้ ซึ่ง
นับเป็นห้องสมุดแห่งที่ ๓๙ ในจำนวน 58 แห่ง

การก่อสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” แห่งนี้ สำเร็จได้ด้วยความจริงรัก^๑
ภักดีของประชาชนทั่วไป และจากหน่วยงานภาครัฐบาล ภาคเอกชน ได้ร่วมกันบริจาค^๒
สมทบทั้งบประมาณจากการศึกษา noktongreiyen รวมเป็นเงินดำเนินการทั้งสิ้นประมาณ^๓
หากล้านสองแสนหกหมื่นบาทถ้วน

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” แห่งนี้ จะเป็นสถานศึกษาที่มีบทบาทและ
ความสำคัญอย่างยิ่ง ในการให้การศึกษาแก่ประชาชน ของอำเภอลาดหลุมแก้ว โดยจะมีภาระ^๔
หน้าที่ 4 ประการคือ

1. เป็นศูนย์บริการข่าวสารข้อมูล
2. เป็นศูนย์การเรียน
3. เป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรม
4. เป็นแหล่งให้การสนับสนุนข่าวสารแก่เครือข่ายห้องสมุดแห่งนั้น ซึ่งบทบาท
ทั้งหมดนี้จะมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน และประชาชนต่อไป

ในการนี้ ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทานพระราชวโรกาส เสด็จพระราชดำเนินเปิดแพรคลุมป้าย และเสด็จพระราชดำเนินทรงปลูก “ต้นมะตاد” เพื่อเป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒน์มงคลสืบไป หลังจากนั้นขอพระราชทานพระราชทานชุดภูษณะให้ ร้อยเอกครีรัตน์ หริรักษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี กราบบังคมทูล เปิกผู้มีอุปการะคุณ จำนวน 113 ราย เช่าวันพระราชทานเข็มสมนาคุณ และขอพระราชวโรกาสเสด็จ พระราชดำเนินทอดพระเนตรนิทรรศการภัยในอาคาร และทรงลงพระปรมาภิไธยในแผ่นศิลาอ่อน และ สมุดเยี่ยม

ความมิควรแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

คำกราบบังคมทูลเบิกผู้มีอุปการคุณ
เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานของที่ระลึกในการเสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิด
ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
ของ ร้อยเอกศรีรัตน์ หริรักษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี
วันจันทร์ที่ 30 สิงหาคม พุทธศักราช 2536

ขอพระราชทานกราบบังคมทูลทราบฝ่ายของพระบาท

ข้าพระพุทธเจ้า ร้อยเอกศรีรัตน์ หริรักษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ขอพระราชทานพระราชนูญาต กราบบังคมทูลเบิกผู้มีอุปการคุณห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุمارี”. อำเภอลาดหลุมแก้ว เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานของที่ระลึก จำนวน 113 ราย ดังนี้

1. พระครูปุ่มวรัตนคุณ สุขวานโก
2. พระมองคล จันทร์แจ่ม
3. ธนาการไวยพัน จำกัด (มหาชน) นายพรล่อนง ตุ้ยจินดา กรรมการผู้จัดการ
4. นายทรงวุฒิ งามเมือง
5. นางนิพัทธา ออมรัตนเมธा
6. นางจาฎ หริรักษ์
7. นายวิเชียร ไยยะธรรม
8. ร้อยตรีสุนทร ไพบูลย์
9. นายไพบูลย์ หาญสวัสดิ์
10. นางนิตยา หาญสวัสดิ์
11. นายเฉลิมพล รัตตวงศ์
12. นายประจักษ์จิตต์ อภิวاث
13. นายอุฤทธิ์ บุญมาก
14. นางสมพร สมานชาติ
15. นายวีระชาติ บุนนาค
16. นายลีริ วัฒนาภา
17. นางเนาวรัตน์ วัฒนาภา

18. นางวนุช จิตติวิตรดี
19. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล
20. นายสมคิด หาญสวัสดิ์
21. นายธีระวัฒน์ หลีนวรัตน์
22. นายโภคสล เจริญภารวงศ์
23. นางจินตนา เจริญภารวงศ์
24. ห้างสรรพสินค้าเชียงรายเปอร์มาრท
25. บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
26. ห้างสรรพสินค้าเมอร์คิงส์ (ดร.วนิดา วัฒนเกียรติสรา)
27. บริษัทมั่นคงเคหะการ จำกัด
28. บริษัทกรุงเทพบ้านและที่ดิน จำกัด
29. บริษัทพกบันทิต จำกัด (นายมานพ พกบันทิต)
30. บริษัทเครือรุณเดชะการ จำกัด (ศุภโชค วิรัชเศรษฐกิจ)
31. บริษัทบุญโยบล จำกัด (นางสมศรี บุญโยบล)
32. นายธวัชชัย อึ้งอัมพรวิไล
33. นางสุภาพ อึ้งอัมพรวิไล
34. นายประลิทมี ชาโนกาศ
35. นายสมหวัง ลี้วิทยา
36. นางนิตรา ลี้วิทยา
37. นางสาวจินตนา ร่วมเงิน
38. นายลิทธิพงษ์ ร่วมเงิน
39. นายไพบูลย์ ศรีอินเศสกุล
40. นางอุทัย หอมไกรลาศ
41. นางละม้าย รามัญจิตร์
42. นางสุพรรณี วิสุทธิเวช
43. นายรักษาพล สงเสงเคราะห์
44. พันจ่าอากาศเอกปรีเปรมดี ยุพงษ์ฉาย

45. นางสาวสุชนัน บรรจงสัตย์
46. นายคำตัน ทองลัน
47. นายวรรณพ ทองบรรจบ
48. นายเสรี แสงพุ่ม
49. นายยงยุทธ วิรางกูล
50. พันจ่าจากาศเอกประเทือง โลหะกะ
51. นางจิตรดา เลิศสิน
52. นายเอกพจน์ วงศ์นาค
53. นายสยาม ฉันทะกะวนิชย์
54. นายสมพงษ์ มณฑานนท์
55. นางณัฐนีร์ อภิสิริโชค
56. บริษัทแม่ใหญ่ จำกัด
57. บริษัทสหลินอีคิวป์เม้นท์ จำกัด (นางพัฒนาวรรณ จงกลรัตนาการณ์)
58. บริษัท บี.ซี.แอลนด์ พร็อบเพอร์ตี้
59. บริษัทสมุทรปราการกิจ (นายประมุช วินิจชีวิต)
60. บริษัทบริดจ์สโตร์ จำกัด (มีสเตอร์รู๊ฟ คามोธิตะ)
61. บริษัทพงษ์ลิทมิเนียมเจาะ จำกัด (นายลิทธิชัย ฤกษ์สหกุล)
62. บริษัทแบซิฟิกอุดสาหกรรม จำกัด (นายปรีชา มนัสสัตติ์)
63. บริษัททองแท้การเดินรถ จำกัด (นายวิชัย ทองแท้)
64. บริษัทสุรามหาราษฎร์ (มหาชน) จำกัด
65. บริษัทปทุมชิตต์ (พรร่มเย็นวิลล่า)
66. บริษัท 555 จำกัด
67. นายณรงค์ เวชประลิทมิคุล
68. นางสาวสุรารักษ์ แซ่เตีย
69. นางสมศรี พวงขาว
70. นางเลิศยม จักรปั้น
71. นางสิง ตรีนก
72. นางราณี บุนนาค

73. นางส่งา ขวัญเจริญ
74. นายธงชัย ลอยนภา
75. นายอาบึก แซ่ตั้ง
76. นายสุรศักดิ์ บุญญาภาร
77. นางสมหมาย บุญญาลิทมี
78. นายวิชัย ทิพย์คงคาน
79. นางละมอม ผ่องสุวรรณ
80. นางสุจิตรา ป้องประภา
81. นางณภัทร ปันยาลักษณ
82. นางส่งา จำปาครี
83. นางนิด จันทร์ดิษฐ์
84. นายสุชาติ สนิทสน
85. นางนฤมล มั้งกรพานิชย์
86. นางนภาพร รังษีธนาณฑ์
87. นายไชยใบ พูลลาภมงคล
88. นางกัญญา บางชวด
89. นายอุดม ภาคีผล
90. นางณัฐิยา บุนนาค
91. นางสมัย ภักดีกุล
92. นางสุวรรณฯ พวงรักษ์
93. นายสุพจน์ ศรีสุวรรณ
94. นายปัญญา พุทธนิตย์
95. นายยุ้ย หอมจันทร์
96. นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว
97. นายวิชา แดงเจริญ
98. นายสมใจ แจงແດວพิมพ์
99. นางงามนิตย์ สุิตะวิวิยะ
100. นายสมบูรณ์ เดชไฟบูลย์กิจ

101. นายปรีชา บุญแสง
102. นางผุสนา ชุมลำแดง
103. นางนงนุช เปาอินทร์
104. บริษัทโอปอล์ตสาหกรรมไทย จำกัด
105. บริษัทสามารถแพชทคอม จำกัด (นางสาวสุกัญญา วิไลลักษณ์)
106. นางชนากานต์ ยืนยง
107. นางสาวนพพร เรืองสกุล
108. นายบุญล่ำ รุจิเรข
109. นายสุเทพ ปันเจริญ
110. นายเลิศศักดิ์ ปิติวิทยากร
111. นายลันน์ อ่อนเรือง
112. นายชูชาติ ด้วงอ่อน
113. และข้าพะเพutherland ร้อยเอกครีรัตน์ หริรักษ์

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

รายชื่อผู้บริจาคเงินและทรัพย์สินสมทบทุน ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

ผู้บริจาค 2,000,000 บาท

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) นายพร斯顿 ตุ้กจินดา

ผู้บริจาครายละ 50,000 บาท

นายโภคสุล เจริญภารวงศ์

นางจินตนา เจริญภารวงศ์

ผู้บริจาครายละ 30,000 บาท

ห้างสรรพสินค้าเซียร์ไฮเปอร์มาร์ท

บริษัทบุญอุดบวิเวอรี่ จำกัด

บริษัทสุรามหาราษฎร์ (มหาชน) จำกัด

ผู้บริจาครายละ 20,000 บาท

พระครูปทุมรัตนคุณ สุขุมพลโค

พระมงคล จันทร์แจ่ม

นายไพบูล ครีอเนสสกุล

นางสาวจินตนา ร่วมเงิน

นายสิทธิพงษ์ ร่วมเงิน

นายอุทัย หอมไกรลาศ

นางละม้าย รามัญจิตต์

นางสุพรรณี วิสุทธิเวช

นายธวัชชัย อึ้งอัมพรวิไล

นางสุภาพ อึ้งอัมพรวิไล

บริษัท บุญโยบล จำกัด โดย นางสมศรี บุญโยบล

บริษัท พกบันทิต จำกัด โดย นายมานพ พกบันทิต

บริษัท ครือรุณเคหะการ จำกัด โดย นายศุภโชค สิริเศรษฐกุลอาภา

นายรักษา พล สงแสงเคราะห์

พันจ่าอากาศเอก ปรีเปรมดี ยุพงษ์ฉาย
 นางสาวสุนัน พรرجงสัตย์
 บริษัท กรุงเทพบ้านและที่ดิน จำกัด
 บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด
 นายคำตัน ทองจัน
 นายสมหวัง ลี้วิทยา
 นางนิตรा ลี้วิทยา
 นายวรรณะ ทองบรรจบ
 นายเลรี แสงฟูม
 นายชูชาติ ด้วงอ่อน
 นายไพณูลย์ หาญสวัสดิ์
 นางนิตยา หาญสวัสดิ์
 นางลิริ วัฒนาภา
 นางเนาวรัตน์ วัฒนาภา
 นางวนุช จิตติวิดติ
 นายธีระวัฒน์ หลีนวัฒน์
 นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล
 นายสมคิด หาญสวัสดิ์
 นางจิตรดา เลิศลิน
 นายประลักษณ์ ชาโนภาค
 ห้างสรรพสินค้าเมอร์คิ่งส์ โดย ดร.วนิดา วัฒนากุยรติสาร
 นายเอกพจน์ วงศ์นาค
 นายสยาม ฉันทะกะวนานิชย์
 นายสมพงษ์ มณฑานนท์
 นางณัฐนีย์ อกลิริโชค
 นายสุเทพ ปั่นเจริญ

ผู้บริจาครายละ 15,000 บาท

นายวิเชียร ไชยยะธรรม

นายกเหลาภาชาดจังหวัดปทุมธานี โดย นางสาว หริรักษ์

นางสมพร สามานชาติ

นางสาวสุรารักษ์ แซ่เตี้ย

นางสมศรี พวงขาว

นางเสี้ยม จักรปั้น

นางสวิง ตรีนิก

นางราดา บุญนาค

บริษัท แม่ใหญ่ จำกัด

บริษัท สหลินศิริปั้นห์ จำกัด โดย นางพัฒนาวรรณ จงกลรัตน์

นางส่ง ขวัญเจริญ

นายธงชัย ลอยนาภา

นายอาบึก แซ่ตั้ง

นายสุรศักดิ์ บุญญาภากර

นางสมหมาย บุญญาสิทธิ์

นายวิชัย ทิพย์คงคา

นางลดาอม ผ่องสุวรรณ

นางสุจิตรา บ้องประภา

นางนภัทร บันยาภักษา

นางส่ง จำปาศรี

นางนิติ จันทร์ดีษฐ์

นายสุชาติ สนิทลัณ

นางนฤมล มังกรพาณิชย์

นางนภาพร รังษีธนาณัท

บริษัท บี.ซี.แอลนด์ พร็อบเพอร์ตี้

นายดวงค์ เวชประลิพธิกุล

บริษัท สมุทรปราการกิจ โดย นายประมุช วินิจชีวิต
 นายไชย์ไว พูลลาภมงคล
 บริษัท บีริดจ์สโตร์ จำกัด โดย มิสเตอร์รูป คามोซิตตะ
 นางกัญญา บางชวด
 นายอุดม ภาดีผล
 นายวีระชาติ บุนนาค
 นางณัฐยา บุนนาค
 นางสมัย ภักดีกุล
 บริษัท 555 จำกัด
 บริษัท พงษ์สิทธิ์เข็มเจาะ จำกัด โดย นายสิทธิชัย ฤกษ์สหกุล
 บริษัท แปซิฟิคอุดสหกรรม โดย นายปรีชา มนัสสติตย์
 นางสุวรรณा พวงรักษ์
 นายสุพจน์ ศรีสุวรรณ
 นายปัญญา พุทธนิตย์
 นายยุ้ย หอมจันทร์
 บริษัท ทองแท้การเดินรถ จำกัด โดย นายวิชัย ทองแท้
 นายสมศักดิ์ ใจเคล้า
 นายยงยุทธ วิรากุล
 นายวิชา แดงเจริญ
 นายสมใจ แจงแคลพิมพ์
 นางงามนิตย์ ฐิตะวิริยะ
 นายสมบูรณ์ เดชไพบูลกิจ
 บริษัท สุรามหาราษฎร์ (มหาชน) จำกัด
 บริษัท ปทุมชิต (พรรเมย์นวิลล่า)
 นายเฉลิมพล รัตนวงศ์
 นายประเทือง โลหะกะ

นายปรีชา บุญแสง

นายเลิศศักดิ์ ปิติวิทยาภูล

นายสนั่น อ่อนเรือง

นายจักรพันธุ์ นุชอนงค์

นายบุญปรีดา บรรนานุรักษ์

นายสมโภชน์ วรวิมล

นางภาวิณี ขอสุข

บริษัทแน่นทวัน จำกัด

นายพิสิษฐ์ เฮงวัฒนา

นายเดชา กลินกุลสุม

บริษัทบางกอกแคน แมมนูฟเคนเริง จำกัด

บริษัทชันໂກພາສເກົມ (ໄກແລນດ໌)
จำกัด

ผู้บริจาครายละ 10,000 บาท

นางผุสนา ชมลำแดง

บริษัท ໂຍມອຸຕສາທກຣມໄກຍ จำกัด

นางนงนุช เปาอินทร์

ผู้บริจาครายละ 5,000 บาท

บริษัทไดนามิก กรุ๊ฟ โปรดักส์ จำกัด โดยนายพิสุทธิ์ สูงพิศาล)

ผู้บริจาคต่ำกว่า 5,000 บาท

นางสุนี ข้าสด 4,000 บาท

ธนาคารทหารไทย จำกัด สาขาจังหวัดปทุมธานี 2,000 บาท

บริษัท บี อี ໄດມອນດ໌ ໂພລີ້ຊີ່ງ 2,000 บาท

บริษัทกรุงเทพเมืองย่าง จำกัด โดยนายบรรลือ ยนตรรักษ์ 2,000 บาท

นางสาวทิพวรรณ ศักดิ์จิมาภูล 2,000 บาท

วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี 1,550 บาท

ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาจังหวัดปทุมธานี 1,500 บาท

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาจังหวัดปทุมธานี 1,000 บาท

พระสมพร บัญญารโ 1,000 บาท

ผู้บริจาคมทรัพย์สิน

บริษัท สามารถแซฟคอม จำกัด โดย นางสาวสุกัญญา วิไลลักษณ์ บริจาคมดาวเทียม
ขนาด 6 นิ้ว 1 ชุด มูลค่า 22,000 บาท

นางชนาakantert ยืนยง บริจามม้าหินอ่อน จำนวน 5 ชุด มูลค่า 15,000 บาท

กลุ่มนักศึกษาวิธีเรียนทางไกลคูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี ร่วมสมทบทุนสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมาเร” อำเภอลาดหลวงแก้ว จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มผู้บริจาค 70,000 บาท

1. กลุ่มธรรมศาสตร์คลองหลวง

กลุ่มผู้บริจาค 40,000-30,000 บาท

2. กลุ่มโรงเรียนผู้ใหญ่ชั้นบุรีและประชาธิปัตย์
3. กลุ่มอัญวิทยา
4. กลุ่มปทุมวิไล

กลุ่มผู้บริจาค 26,000-20,000 บาท

5. กลุ่มคุณหญิงล้มเจิน
6. กลุ่มเดิคพินิจ
7. กลุ่มศูนย์สัมพันธ์
8. กลุ่มโพสพผลเจริญ

กลุ่มผู้บริจาค 19,000-10,000 บาท

9. กลุ่มวันครู 2502
10. กลุ่มชุมชนวัดบางเขน
11. กลุ่มนุญาติมราชภาร์บำรุง
12. กลุ่มบางนางบุญ
13. กลุ่มอัญรัตน์
14. กลุ่มไทยรักษ์วิทยา
15. กลุ่มทองพูนอุทิศ

กลุ่มผู้บริจาคม 9,000-5,000 บาท

16. กลุ่มวัดมูลจินดาราม
17. กลุ่มหัตถสารเกษตร
18. กลุ่มอุ้ข้าว
19. กลุ่มวัดเชียนเขต
20. กลุ่มประณอมธรรมศาสตร์

กลุ่มผู้บริจาคม 4,000-1,000 บาท

21. กลุ่มหนองเลือ
22. กลุ่มทำเลทอง
23. กลุ่มลาดสันนุน
24. กลุ่ม คปอ. ลำลูกกา
25. กลุ่มเจริญดีก้าวหน้า
26. กลุ่มสามโโคก
27. กลุ่มบ้านใหม่
28. กลุ่มร่วมใจ
29. กลุ่มแก้วนิมิตร

กลุ่มผู้บริจาคม ต่ำกว่า 1,000 บาท

30. กลุ่มวัดบางคุหลง

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการสำนักศึกษาจังหวัดปทุมธานี
(ว่าที่ ร้อยตรีมานนิตย์ ป้อมสุข)

ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมวิไล
(นายเจริญ สุขเกษม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนคณารักษ์บำรุงปทุมธานี
(นางสาวเทียมจันทร์ รามนันทน์)

นางพรทิพย์ ศิริแตง

นางสุรีย์ รัตนภิรมย์

นางสาวลิริพร สุภาวดี

นายอวยชัย จันทปัญญาศิลป์

นายภาคร กลั่นบุศย์

นางพรทิพย์ ศิริแตง

นางเมตตา ทิจันดา

นางสาวกุลนที พันธ์ที

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

พิมพ์ต้นฉบับ

พิมพ์ต้นฉบับ

ออกแบบปก

